Комисия за Защита на Личните Данни

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 6 (75), ноември 2018 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

40-ТА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА

В периода от 22 до 26 октомври 2018 г., едновременно в София и в Брюксел се проведе 40-та Международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността. Това е най-значимият глобален форум за обмяна на знания, опит, идеи и анализ на тенденции в сферата на защитата на личните данни в световен мащаб. От първото ѝ издание през 1979 до сега, почти четири десетилетия, Конференцията функционира като платформа за среща на лидерите в областта на защитата на личните данни.

22 октомври 2018 г. - откриване на Конференцията в НДК, София

Настоящата година предостави възможност на българската Комисия за защита на личните данни и Европейския надзорен орган да подчертаят водещата роля на Европейския съюз при формиране на политиките и средствата за защита на личните данни и достъпа до информация в световен мащаб. За първи път Конференцията се организира съвместно от европейска институция и национален орган по защита на данните и за първи път в историята на 40-годишния форум, семинарната програма се проведе едновременно на две различни места, свързани с видеоконферентна връзка – София и Брюксел. София е първата столица от Балканския полуостров, домакин на събитието.

40-та Международна конференция се проведе със заглавие „Да обсъдим етичната страна: Достойнство и уважение в управлявания от данни живот" („Debating Ethics: Dignity and Respect in Data Driven Life") и фокус на дискусиите бяха етичните измерения при обработване на лични данни в дигиталната ера и въздействието на цифровото общество върху ценностната система на хората. Целта на тазгодишното юбилейно издание бе да очертае как цифровата ера променя обществото, как влияе върху ежедневието на хората, как може да се поддържат достойнство и уважение в ориентирания към технологиите свят на цифровизирани общества и икономики.

Международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността включва закрита сесия - за акредитирани членове и наблюдатели, и открити сесии и допълнителни събития - за всички регистрирани участници, които тази година наброяваха над 1100 делегати. На 22 и 23 октомври в Брюксел се проведе закритата сесия само за делегати на акредитираните надзорни органи, докато паралелно в София над 200 гости от шест континента: представителите на бизнеса, академичните среди, неправителствения сектор, както и държавната администрация, имаха възможност да обсъдят практическите аспекти на защитата на личните данни. На 24 и 25 октомври участниците

от двете места на провеждане можеха да избират между откритата сесия на Конференцията и богата палитра от съпътстващи събития, както в Брюксел, така и в София. Дискусиите от Брюксел можеха да се наблюдават от София чрез осъществена целодневна видеоконферентна връзка между двете места на провеждане на събитието. Всички участници, независимо от тяхното местоположение, имаха възможност да участват пълноценно в дискусиите чрез мобилното приложение на Конференцията.

На състоялата се на 22 и 23 октомври в Брюксел закрита сесия присъстваха 350 представители на акредитирани членове и наблюдатели. Разгледани бяха въпроси, свързани с ръководството на форума и неговото бъдеще, препоръки и сценарии за неговото по-нататъшно развиване и значимост. Работните групи направиха отчет за извършената работа и бъдещите планове. Представени, дискутирани и гласувани бяха декларации и резолюции на 40-тата Конференция. Направена бе презентация за следващата, 41-ва Конференция, която ще се проведе през 2019 г. в Тирана, Албания. Разгледани бяха възможностите за домакин на 42-то издание на Конференцията, което ще се проведе през 2020 г. Официално бе обявено, че тя ще се поведе в Мексико. На закритата сесия бяха обсъдени въпроси, свързани с прилагането на Общия регламент за защита на данните и с етиката и защитата на данните в системите с изкуствен интелект.

Програмата в София бе насочена към бизнеса, неправителствения сектор и академичните среди. Събитието в София бе официално открито с приветствени думи от председателя на КЗЛД, Венцислав Караджов, и от Росен Желязков – министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Шестте пленарни дискусии, както и съпътстващите събития, бяха предназначени за над 200 регистрирани участници. Като модератори, лектори и участници в дискусии се включиха представители на български, европейски и международни институции и организации - Съвета на Европа, Европейската комисия, Европол, Европейския надзорен орган по защита на данните, Държавна агенция „Електронно управление“, Комисия за регулиране на съобщенията, Министерство на вътрешните работи и др. Присъстваха представители на надзорните органи на Испания, Руската федерация и Япония, както и на Международната асоциация на специалистите по защита на личните данни (IAPP). Българските неправителствени организации бяха представени от “Програма за достъп до информация”, Фондация „Право и интернет“ и Фондация „ЛИБРе“. Особено сериозно бе присъствието на представители на бизнес средите - Nymity, OneTrust, Amatas, AT&T, EY, Inveo Srl, Cisco, Sophia Lab, Телелинк, Software Group, Sensika Technologies, Euroins Insurance Group, SAS, CENTION profesioal IT security, Vilivosoft and I&S Vassilev, Виваком, Европейска инвестиционна банка, Общинска банка, UnitedLex Corporation / Marshall Dennig и др.

Теми на пленарните дискусии от конферентната програма в София бяха:

- „Неприкосновеност и лично достойнство: Универсални ценности в свят без граници“, в която бе представена модернизираната Конвенция 108 като новата глобална рамка за сигурност и защита на данните, както и решението на Европейската комисия относно адекватното ниво на защита, осигурявано от Япония. За участниците особен интерес представляваше позицията по поставените въпроси, изразена от руския представител.

- „Балансиране между обществения интерес и правата на субекта на данни“ обедини мненията на наднационални организации, частния бизнес, академичните среди и неправителствения сектор.

- „Интелигентни решения за сигурност и отчетност на данните“ даде възможност на участниците да се запознаят със съвременни решения за осигуряване на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните.

- „Дигитална етика в епохата на глобалните комуникации и виртуалната реалност“ - последователните презентации представиха решения от двете страни на Антлантика.

- „Защита на неприкосновеността във финансовия сектор: Fintech иновации и традиционно банкиране“ завърши с анонсирането на мащабна иновативна инициатива, наречена „Regtech Sandbox“, чиято реализация предстои през следващата година. Следва да се отбележи, че на територията на континентална Европа подобна идея в сферата на неприкосновеността на личния живот и личните данни ще се реализира за първи път.

- „Застраховане в сферата на киберсигурността - изграждане на съответствие с GDPR“ представи възможностите за ползване на застрахователни продукти в сферата на киберсигурността, както и трудностите при формулирането на подобни продукти.

- „Аутсорсинг на данни - Глобални трансфери на данни и облачни услуги“ - разгледани бяха тенденциите и заплахите при реализиране на глобални бизнес инициативи.

Темите на самостоятелните събития в София бяха:

- „Първи сигнали за опасност! Роля на Длъжностните лица по защита на данните“ („Canaries in a coal mine? Data Protection Officers in the data mine!“), представено от длъжностното лице по защита на данните на Европол и неговия екип.

- „Дроновете: Етиката в манталитета на поколението на плейстейшъните“ („Drones: Ethics of a PlayStation Mentality“), представено от фондация „ЛИБРе“ и Обединено Дрон Общество.

- „Първите пет месеца на GDPR“, представено от гледната точка на международни частни организации и национален надзорен орган.

- „GDPR - въпроси и отговори“ (относно националното прилагане на Общия регламент относно защитата на данните), представено от национален надзорен орган, държавна институция и частна организация.

- „Проектите, финансирани от ЕС, като инструмент за партньорство и защита на данните“, представено от българския национален надзорен орган.

В рамките на софийската програма участниците имаха възможност да посетят и да се запознаят с дейността на Лаборатория „Изкуствен интелект и CAD системи“ и Лаборатория по киберсигурност на територията на София Тех Парк.

Откритите сесии в Брюксел се състояха на 24 и 25 октомври и тяхна централна тема бе етиката в цифровия свят. Присъстващите бяха приветствани от Европейския надзорен орган по защита на данните, Джовани Бутарели. В хода на двата семинарни дни към участниците бяха представени редица поздравителни адреси и видеообръщения: от Мария Габриел - еврокомисар по цифрова икономика и цифрово общество; Вера Йоурова – еврокомисар по правосъдие, потребители и равнопоставеност между половете; Гуидо Раймонди, председател на Европейския съд по правата на човека в Страсбург (видеоинтервю), Изабел Фалк-Пиеротен, председател на Изпълнителния комитет на Конференцията и председател на френския надзорен орган. Видеообръщения отправиха главните изпълнителни директори на две от най-големите технологични компании, Google и Facebook – Сундар Пичай и Марк Зукърбърк. Главният изпълнителен директор на Apple, Тим Кук, изнесе реч, в която заяви, че подкрепя налагането на обширно законодателство за защита на личните данни в интернет, подобно на регулацията в Европейския съюз, и че е дошло времето останалата част от света да последва примера на ЕС в създаването на ясна рамка за защита на личните данни на потребителите.

В рамките на 5 сесии бе проведен интерактивен, мултидисциплинарен и изчерпателен дебат, отразяващ дигиталната революция, нейното въздействие върху обществото и как цифровата етика би могла да помогне в поддържането на достойнство и уважение в движения от технологиите живот.

В първата сесия, озаглавена „Отвъд съответствието: Защо цифрова етика?“ („Beyond Compliance: Why Digital Ethics?“) бе представено стратегическото значение на дефинирането на глобална цифрова етика. Направен бе преглед на начина, по който цифровите технологии доведоха обществото до мястото, в което се намира сега, какви са най-големите технологични тенденции през следващите 20 години, как ще променят живота ни, както и прозрения за това, докъде можем да стигнем.

Втората сесия, озаглавена „Правилно срещу неправилно“ („Right versus wrong“) бе посветена изцяло на етиката – какво е етика, какво е мястото ѝ в интернет средата, как етиката взаимодейства със закона, как се реализира в науките за живота, каква роля играе в решаването на обществено-политически дилеми. Обект на дискусия бяха въпросите за ролята на етиката в човешкото общество, как се е развивала във времето, кой дефинира етичните норми и на кого служат те, откъде произхождат

личната свобода, достойнството и взаимното зачитане в различните култури. Темата за етиката бе разширена по отношение на понятията човешко достойнство, икономически интереси, работни взаимоотношения, научен прогрес, здравеопазване, взаимодействие между хората и машините.

Третата сесия, „Цифровите придобивки“ („The Digital Divident“), бе посветена на ползите, които цифровизацията е донесла на хората и обществото. Представено бе взаимодействието между технологиите, от една страна, и ценностите и правата на хората и обществото, от друга. Специален акцент бе поставен на децата и най-уязвимите групи. Обсъдени бяха движените от данни технологии – кой има полза и кой – не, дали наистина технологиите служат на хората. Потърсен бе отговор на някои от най-належащите въпроси - как цифровите технологии променят начина, по който се държим и си взаимодействаме; дали цифровите технологии засилват или отслабват гражданските свободи и хармонията; как понятия като „морал“, „хармония“ и „доверие“ се съчетават с големите данни и изкуствения интелект.

На състоялата се на 25 октомври в Брюксел интерактивна сесия „Творческо кафене“, представители на регулаторните органи, академичните среди, гражданското общество и частния сектор обсъдиха темата „Как да преминем към цифрова етика?“

На четвъртата сесия, озаглавена „Към цифрова етика“ („Towards a Digital Ethics“) бе обсъдено какво означава „защита на данните отвъд съответствието“, кой има право да говори за това и да предприема действия, каква трябва да бъде ролята на органите по защита на данните, какви са предвидимите и непредвидими последици, които биха могли да имат рамките на цифровата етика. Обсъдена бе ролята на независимите органи по защита на данните в управлението на цифровата етика.

Финалната, пета сесия, озаглавена „Два пъти мери, веднъж режи“ („Move Slower and Fix Things“) обобщи дискутираните теми и направи заключения за това, което следва да се предприеме. Представени бяха разсъждения за дигиталния живот и ролята и границите на намеса от страна на регулаторите.

40-тата Международна конференция на органите по защита на данните завърши на 25 октомври 2018 г. Тя бе закрита със заключителни думи на председателите на домакините – Венцислав Караджов и Джовани Бутарели. Начинът, по който тя бе организирана и проведена показа, че със средствата на съвременните технологии, професионалистите в сферата на защитата на личните данни могат да обединят усилията си повече от всякога.

23 октомври 2018 г. - Брюксел

КЗЛД ОТЧИТА ПОСТИГНАТИТЕ РЕЗУЛТАТИ ПО ВРЕМЕ НА БЪЛГАРСКОТО ПРЕДСЕДАТЕЛСТВО НА СЪВЕТА НА ЕС

В периода януари – юни 2018 г. Република България бе за първи път ротационен председател на Съвета на Европейския съюз. Комисията за защита на личните данни участва активно в изпълнението на приоритетите и целите на Председателството, като в областта на защитата на личните данни се ангажира изцяло с тяхното реализиране. В комисията бе сформиран екип, включващ Венцислав Караджов – председател на КЗЛД, Мария Матева – член на КЗЛД, осем представители на администрацията, както и един външен експерт. Поради естеството на ангажиментите и съвпадането на периода на Председателството със заключителния етап от подготовката за прилагане на Общия регламент относно защитата на данните, само част от екипа участва пряко в дейностите в Брюксел, докато останалите подпомагаха работата от София. Практическото участие в заседанията на работните органи на Съвета в Брюксел и комуникацията с институциите и другите държави членки на ЕС бе допълнително усложнено от факта, че за разлика от министерствата и други самостоятелни ведомства, КЗЛД нямаше представител в Постоянното представителство на Република България към ЕС в Брюксел (ПП-Брюксел).

По време на Българското председателство КЗЛД пое изцяло ръководството и организацията на дейността на Работна група „Обмен на информация и защита на данните“ (DAPIX), формат „Защита на данните“ (E.23). В допълнение, представители на КЗЛД подпомагаха и участваха в дискусиите в Работна група „Сътрудничество по наказателноправни въпроси“ (COPEN), по-специално по предложението за Регламент Евроюст, както и на Комитета на постоянните представители (КОРЕПЕР-2).

Във връзка с горното, председателят на КЗЛД бе номиниран за председател за Работна група DAPIX, а Мария Матева за заместник-председател. В допълнение, г-жа Матева бе определена за заместник-председател на специализирания формат на работната група на тема „Съхранение на трафични данни“.

В периода януари – юни 2018 г. екипът от КЗЛД организира 8 (осем) редовни заседания в Брюксел и една неформална среща в София на Работна група DAPIX, както и участва в едно заседание на КОРЕПЕР и две на Работна група COPEN. Не по-малко важни и сложни за подготовка бяха и проведените три политически триалога с Европейския парламент и Комисията, три технически триалога с Правните служби на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия, както и една подготвителна междуинституционална среща на ниво докладчици. В допълнение, председателят и водещият експерт осъществиха серия от неформални работни срещи в Брюксел с всички заинтересовани институции и органи на ЕС, както и с делегациите на практически всички останали 27 държави членки.

С оглед голямата динамика на преговорния процес по откритите досиета в областта на защитата на личните данни, както и обстоятелството, че КЗЛД нямаше представител в ПП-Брюксел, всички редовни заседания на РГ DAPIX бяха проведени във формат „Приятели на Председателството“, т.е. с работен език английски и без превод.

Разглеждани досиета и постигнати резултати по тях:

Регламент относно защитата на физическите лица при обработването на личните им данни от органите и институциите на Съюза (модернизиран Регламент 45/2001)

Предложението за регламент актуализира и модернизира разпоредбите на сега действащия Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно

защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, в съответствие с новата правна рамка на ЕС за защита на личните данни, приета през април 2016 г.

Българското председателство прие досието от Естонското председателство напълно блокирано политически поради противоположните позиции на Съвета и ЕП относно обхвата на новия регламент в областта на правосъдието и вътрешните работи и по-специално приложението му спрямо оперативните лични данни. Налице бяха и други открити спорни въпроси, като например възможността с вътрешни актове на институции и органи на ЕС да се ограничават някои права на субектите на данни, процедурата за избор на Европейски надзорен орган по защита на данните (EDPS) и др. Независимо от това, екипът от КЗЛД започна да работи още от първите дни на Председателството за намиране на работещо и устойчиво компромисно решение, което да гарантира високо ниво на защита на правата на субектите на данните, което в същото време да не застрашава ефективността на работата на правоохранителните агенции на ЕС (Европол, Евроюст, Европейската прокуратура и Фронтекс).

Въпреки първоначалната силна съпротива от повечето делегации, преговарящият екип от КЗЛД успя да промени позициите на всички участници в законодателния процес, вкл. на 28-те държави членки в Съвета, на политическите групи в ЕП и на Комисията, които на 23 май 2018 г. **единодушно подкрепиха** финалния компромис по регламента, предложен и договорен от Българското председателство. Основните елементи на компромиса са следните:

- модернизираният Регламент 45/2001 включва отделна глава с общи правила относно защитата на правата на субектите на данните при обработване на оперативни лични данни от агенциите на Съюза в областта на правосъдието и вътрешните работи. В същото време правните актове за създаване на въпросните агенции могат да предвидят специални норми, които да се отклоняват от общите, когато това е необходимо и обосновано (*lex specialis derogat legi generali*);

- разпоредбите в новата глава за оперативните лични данни са идентични или максимално близки до нормите на Директива 2016/680 (Полицейската директива), което осигурява хармонизация на правилата, приложими за националните правоохранителни органи и агенциите на ЕС;

- разпоредбите за оперативните лични данни ще се приложат незабавно за Евроюст и Фронтекс, а по отношение на Европол и Европейската прокуратура - след 4 години и след предварителен анализ от ЕК.

Регламент относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст)

Независимо, че предложението за Регламент Евроюст бе разглеждано в друга работна група от екип от Министерството на правосъдието, ЕП го бе обвързало с намирането на решение относно оперативните лични данни (т.нар. пакет от законодателни досиета). Поради тази причина успешното приключване на преговорите от страна на КЗЛД по модернизирания Регламент 45/2001 се превърна в най-важния фактор за постигане на съгласие на 19 юни 2018 г. и по проекта за Регламент Евроюст.

Модернизиране на Конвенция № 108 на Съвета на Европа относно автоматизираната обработка на лични данни

Преговорите за модернизиране на Конвенция № 108 на Съвета на Европа бяха започнали през 2012 г. По време на Българското председателство досието се превърна в приоритетна политическа тема в областта на защитата на личните данни, тъй като документът е единственият международен правен акт в тази област. С модернизацията на конвенцията на практика се промотира и насърчава в глобален план въвеждането на високите стандарти на ЕС за защита на личната неприкосновеност и личните данни. Въпреки сериозните политически и дипломатически пречки, ЕК успя да постигне компромис по спорните текстове с Руската федерация, което отвори пътя за подписване на Изменителния протокол на Конвенция № 108.

Заключителният открит въпрос по досието, на който екипът от КЗЛД трябваше да намери спешно решение, бяха клаузите за влизане в сила. Правният комитет на Съвета на Европа предлагаше това да стане чрез класическа ратификация от всички страни, докато ЕС, в лицето на ЕК, държеше на по-амбициозен и бърз подход. Самите държави членки на ЕС бяха първоначално разделени между три различни опции. Независимо от това, Българското председателство успя да договори **единна позиция на всички държави членки** по компромисно предложение за влизането в сила на Изменителния протокол, което позволи на 18 май 2018 г. модернизираната Конвенция № 108 да бъде одобрена и приета от Комитета на министрите на Съвета на Европа.

Други теми

По време на Българското председателство бяха проведени три заседания на Работна група „Обмен на информация и защита на данните“ (DAPIX) във формат „Приятели на председателството“ към Съвета на ЕС на тема *„Съхранение на трафични данни“,* като две от тях бяха проведени съвместно с Работна група „Телекомуникации и информационни общество“ за разглеждане на въпроса в контекста на Предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно зачитането на личния живот и защитата на личните данни в електронните съобщения и за отмяна на Директива 2002/58/EQ (e-Privacy Регламента). Основните задачи на групата съставляваха работа по ограниченото съхранение на данни и установяването на критерии за съхранение на данни за целите на разследването, разкриването и преследването на конкретни криминални престъпления, включително терористични атаки, в съответствие с решенията на Съда на ЕС по делата Tele 2 и Digital rights Ireland. Задачите включваха още и обмен на информация по отношение на националните законодателства на държавите-членки и правоприлагането, като например актуална правна уредба, предстоящи законодателни изменения и практика. Бе продължена зададената от Естонско председателство посока на работа, като въпросът за съхранение на данни бе разгледан в три аспекта - осигуряване на наличността на трафичните данни (в контекста на e-Privacy Регламента и по- конкретно член 2 и член 11 от предложението), ограничено съхранение на необходимите на правоприлагащите органи данни (изготвяне на матрица на трафичните данни съвместно с Европол) и целенасочен достъп до съхранените данни за всеки конкретен случай. Българското председателство организира съвместно с Европол два семинара, в рамките на които бяха проведени подробни обсъждания на съдържанието на матрица на трафични данни с участието на опитни киберспециалисти и полицейски служители с разследващи функции.

По време на Председателството екипът на КЗЛД организира дискусии в Работна група DAPIX и по *други актуални теми* в областта на защитата на личните данни, сред които *ICANN, клаузите за защита на личните данни в търговските споразумения на ЕС, Решението за адекватност на Япония и др.*

Участието на КЗЛД в първото Българско председателство на Съвета на ЕС през 2018 г. категорично може да бъде определено като изключително успешно. На първо място, **всички законодателни досиета, които екипът прие от предходното Естонско председателство, бяха приключени успешно и в срок**, независимо от трудностите от политическо, правно и практическо естество. На второ място, **КЗЛД извоюва много сериозно уважение и доверие** в нейния екип от страна на Европейската комисия, Европейския парламент, Генералния секретариат на Съвета, агенциите Евроюст, Европол и Фронтекс, както и на останалите държави членки. На трето място, но не и по значение, представителите на КЗЛД натрупаха **значим професионален опит**, който ще им бъде полезен в тяхната бъдеща дейност.

ТРЕТО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАШИТА НА ДАННИТЕ

Европейският комитет по защита на личните данни (EDPB) е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и от 25 май 2018 г. отговаря за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните или от техни представители. Първото заседание на Европейския комитет по защита на данните се състоя на 25 май 2018 г. - денят, в който започна прилагането на регламента.

На 25 и 26 септември 2018 г. се състоя третото пленарно заседание на Европейския комитет по защита на данните, на което основните теми бяха**:**

- Проект на решение за адекватност между ЕС и Япония;
- Списъци на операциите по обработване, за които следва да се извърши оценка на въздействието върху защитата на данните;
- Насоки относно териториалния обхват на Общия регламент;
- Приемане на становище относно новия Регламент за електронните доказателства.

Членовете на Комитета обсъдиха полученото от Вера Йоурова, еврокомисар по правосъдие, потребители и равнопоставеност между половете, проекторешение на Европейската комисия за адекватност между ЕС и Япония. Комитетът ще даде своето становище, след като разгледа подробно решението, отчитайки широкото въздействие на това решение за адекватност, както и необходимостта от защита на личните данни в ЕС.

Относно списъците на операциите по обработване на данни, за които следва да се извърши оценка на въздействието върху защитата на данните, Общият регламент призовава националните надзорни органи да създават и публикуват такива списъци. Комитетът е получил 22 национални списъка с общо 260 различни вида обработка, по които е постигнал съгласие и е приел 22 становища, установявайки общи критерии относно случаите, в които е необходимо извършване на оценка на въздействието. Тези списъци представляват важен инструмент за съгласуваното прилагане на Общия регламент в целия ЕС. На заседанието председателят Андреа Йелинек заяви, че е била огромна задача да се проучат всички тези списъци и да се установят общи критерии за това, кога е необходимо извършването на оценка на въздействието и кога не е необходимо. За Комитета това е била отлична възможност да тества на практика възможностите и предизвикателствата на съгласуваността. Подчертано бе, че Общият регламент не изисква пълна хармонизация или „списък на ЕС“, но изисква по-голяма съгласуваност, която е постигната със заемането на обща позиция. Тези 22 становища са в съответствие с чл. 35.4 и 35.6 от Общия регламент, както и с насоките на Работна група по чл. 29 (предшественик на Европейския комитет по защита на данните) относно оценката на въздействието върху защитата на данни и определянето дали съществува вероятност обработването „да породи висок риск”.

На своето трето заседание, Европейският комитет по защита на данните прие нов проект за насоки, които ще помогнат да се осигури общо тълкуване на териториалния обхват на Общия регламент и да се дадат повече разяснения относно прилагането му в различни ситуации, по-специално когато администраторът на данни или обработващият е установен извън ЕС, включително при определянето на представител. Насоките ще бъдат предмет на обществена консултация.

Комитетът прие становище относно новия регламент за електронни доказателства, предложен от Европейската комисия през април 2018 г. Подчертано бе, че предложените нови правила, предвиждащи събирането на електронни доказателства, следва да гарантират в достатъчна степен правата на лицата за защита на личните им данни, и следва да бъдат по-съгласувани със законодателството на ЕС за защита на данните.

КЗЛД УЧАСТВА В МИСИЯ ПО ОЦЕНКА НА ШЕНГЕН В ЕСТОНИЯ

Представител на КЗЛД участва в мисия за оценка по Шенген в областта на защитата на личните данни на Естония, проведена в периода 17-21 септември 2018 г. Оценката по Шенген се провежда на основание чл. 13 от Регламент (ЕС) 1053/2013 от 7 октомври 2013 година за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген.

Мисията протече в съответствие програмата, изготвена от страна на Европейската комисия и оценяваната държава и съгласувана с водещия експерт на държавите членки. Извършено бе посещение на Естонския орган по защита на личните данни, който предостави подробна информация, свързана с структурата, компетентността, надзора, който упражнява във връзка с Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II) и Визовата информационна система (ВИС). Състоя се среща в службата, отговаряща за бюрото „СИРЕНЕ“ (Police and Border Guard Board), на която бе представена архитектурата на Н.ШИС и всички, свързани с обработването на личните данни аспекти. Предоставена бе информация за взаимодействието между ШИС II и ВИС в хода на процедурата по издаване на визи. Посетени бяха помещенията, в които се намират сървърите на Н.ШИС и Н.ВИС, след което се състоя среща с представители на Центъра по IT технологии и развитие към Министерството на вътрешните работи на Естония. Посетен бе и контролно-пропускателен пункт на външната граница на Естония, във връзка с процедурата по издаването на визи на граждани от трети страни, както и службата по издаване на разрешителни за пребиваване.

Оценката по Шенген приключва с проект на доклад, съдържащ информация, предоставена в рамките на мисията, както и заключения и препоръки на проверяващия екип.

Участието на представители на КЗЛД в провеждането на оценки по Шенген е не само гаранция за споделяне на добри практики в областта на защитата на личните данни и придобиване на ценен експертен опит, но и възможност за повишаване на авторитета на нашата институция в областта на достиженията на правото от Шенген.

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ - ОКТОМВРИ 2018 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през септември и октомври 2018 г. са извършени общо 7 проверки – 2 след постъпили в КЗЛД сигнали и 5 след решение на КЗЛД.

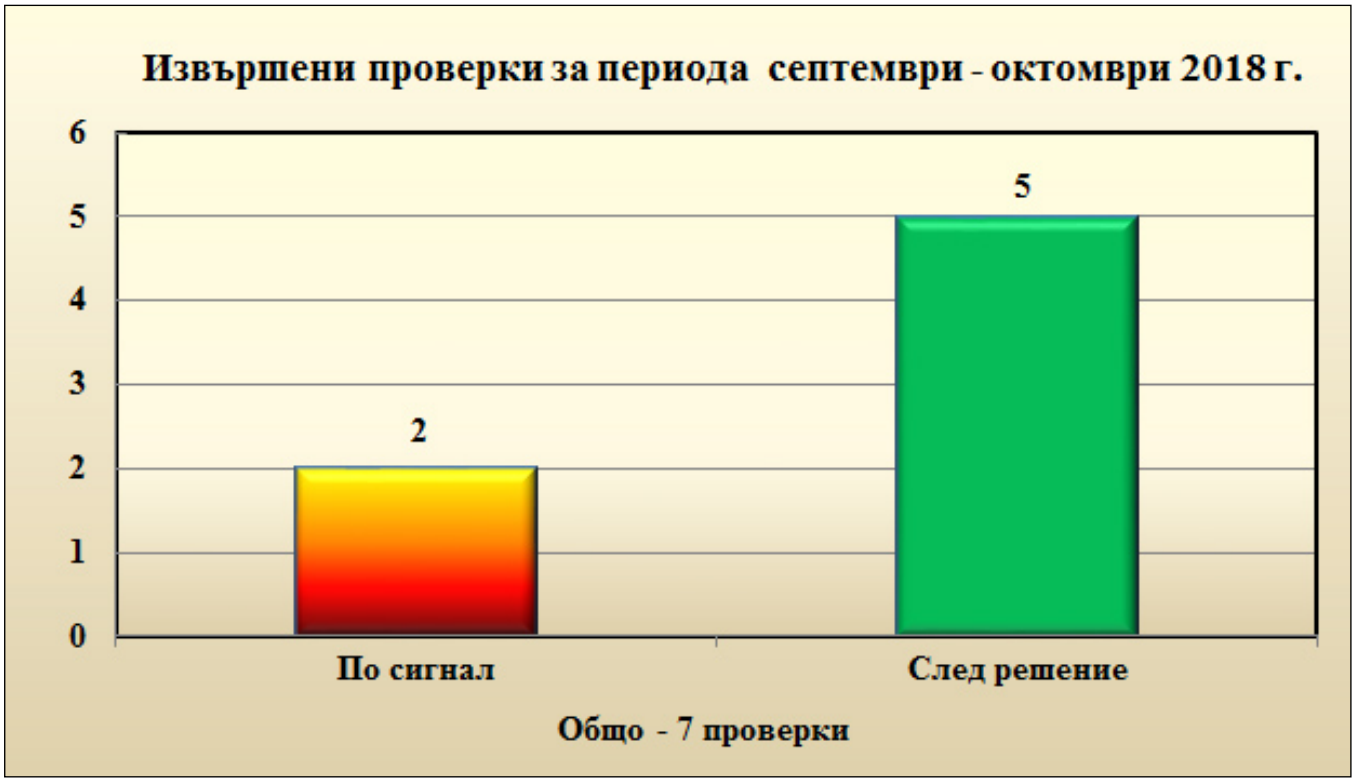

Разгледани са 108 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предимно свързани с осъществяване на видеонаблюдение. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2, б. „б" от Регламент (ЕС) 2016/679, като са отправени 2 „Официални предупреждения" до Администратори на лични данни.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел **да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката** на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и имена на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-133/2018
София, 02.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (Комисията/КЗЛД) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-133/02.03.2018 г., подадена от Н.К. срещу ДАМТН (ДАМТН, Агенцията).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-жа Н.К. информира, че е назначена в ДАМТН на длъжност ****. Със заповед от 13.04.2017 г. е преназначена на длъжност ****** в същата административна структура. Със заповед от 04.10.2017 г. е временно отстранена от работа на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от Закон за държавния служител и е образувано дисциплинарно производство срещу нея.

Жалбоподателката твърди, че в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД органът по назначаване публикува на общодостъпната си страница писмо-искане за обяснения във връзка с твърденията, че е извършила дисциплинарни нарушения. Счита, че направената публикация е нарушена законовата защита на личните ѝ данни, като са публикувани трите ѝ имена, постоянен адрес, личен телефонен номер, лична електронна поща, заемана длъжност и данни за работата ѝ.

Счита, че ДАМТН е допуснала грубо нарушение на ЗЗЛД и моли Комисията да осъществи цялостен контрол за спазване на законодателството относно защитата на личните данни и да извърши проверка на целесъобразността на разпространяването на личните ѝ данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-01-133/2018#2/16.04.2018 г. ДАМТН е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От Агенцията ангажират становище рег. № ППН-01-133#3/04.05.2018 г. за неоснователност на жалбата.

Заместник-председателят на ДАМТН (изпълняващ функциите на Председател съгласно заповед № А-320/23.04.2018 г.) информира, че на 06.06.2014 г. в деловодството на ДАМТН е входирано заявление от г-жа Н.К. да бъде назначена на подходяща длъжност по заместване на дългосрочно отсъстващ държавен служител. На 09.06.2014 г., със собственоръчно положен подпис, лицето е заявило

съгласието си предоставените от нея лични данни да бъдат администрирани от ДАМТН по реда на ЗЗЛД. От момента на назначаването до 2016 г. служебното правоотношение на жалбоподателката е неколкократно изменяно.

Във връзка с постъпили сигнали и доклади от началника на отдел „Контролно-методически" е разпоредено образуването на дисциплинарно производство срещу г-жа Н.К.

В хода на дисциплинарното производство г-жа Н.К. е поканена да се яви на изслушване пред Председателя на ДАМТН. Поканата е изпратена с куриерски услуги, предлагани от „Български пощи" ЕАД. Пратката е върната в цялост в ДАМТН. Изпратена е повторно покана, която също е върната в цялост. На 22.11.2017 г. поканата е обявена на страницата на ДАМТН по реда на чл. 61, ал. 3 АПК. Действително в поканата, която е оповестена по описания начин, са посочени адрес, номер на личния и служебен телефон и електронен адрес на жалбоподателката, но същите са обработени с оглед необходимостта от упражняване правомощията на Председателя на ДАМТН, в качеството му на дисциплинарно наказващ орган и с цел осигуряване правото на защита на Н.К. по образуваното срещу нея дисциплинарно дело. На 28.11.2017 г. е изпратена повторна покана, която също е обявена на интернет страницата на ДАМТН.

Заместник-председателят на ДАМТН счита, че при обработването на личните данни на Н.К. не е нарушено изискването за законосъобразност и добросъвестност. Същите са предоставени от физическото лице за нуждите на възникването на служебното правоотношение. Законът за държавния служител и естеството на самото правоотношение позволяват същото да бъде изменяно и прекратявано по една или друга причина. Това предполага и възможността личните данни на лицето да бъдат обработвани и при прекратяване на служебното правоотношение. За да бъде законосъобразно прекратено едно служебно правоотношение, още повече когато става въпрос за налагане на дисциплинарно наказание, следва да бъде спазена процедурата, описана в Закона за държавния служител. Разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от посочения закон задължава дисциплинарно наказващия орган преди да изслуша държавния служител да му даде възможност да представи писмени обяснения. Именно в изпълнение на това законово задължение са предприети всички мерки Н.К., срещу която е образувано дисциплинарното производство, да бъде уведомена за датата, на която ще бъде изслушана и за възможността да се запознае с доказателствата и да представи нови, които са в подкрепа на нейните твърдения. Независимо от това задължение, законодателят не е имал идеята с него да се злоупотребява от страна на служителя и той всячески да препятства възможността да бъде наказан. По отношение на връчването на поканата за изслушване, г-жа Н.К. умишлено е препятствала нейното получаване.

С оглед изложеното представляващият ДАМТН счита, че при обработването на личните данни на г-жа Н.К. е налице хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Отстраняването на жалбоподателката от длъжност е временно – до приключване на дисциплинарното производство. Същата заема длъжност ***** и в това ѝ качество са правомощия, които са пряко свързани с дейността на главната дирекция и служителите в нея. Дългото отсъствие създава опасност от блокиране на дейността на администрацията. Естествено, г-жа Н.К. има интерес служебното ѝ правоотношение да не бъде прекратено. На този личен интерес следва да се противопостави интересът на ДАМТН. Според чл. 2, ал. 6 от Закона за администрацията, администрацията планира и изпълнява дейността си по начин, който води до постигане на висок обществен резултат при възможно най-икономично използване на ресурсите. Липсата на стабилитет в правоотношението на лицето, заемащо длъжност *****, не води до спазване на посоченото изискване.

Към становището са приложени доказателства във връзка с възникването и изменението на служебното правоотношение, както и дисциплинарното производство.

В хода на производството служебно са изготвени екранни разпечатки от сайта на ДАМТН, заведени с рег. № ППН-01-133#1/10.04.2018 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което е редовна.

На проведено на 30.05.2018 г. закрито заседание на Комисията, жалбата е обявена за процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. В административното производство са конституирани: жалбоподател – Н.К. и ответна страна – ДАМТН, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 27.06.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателката се явява лично и с процесуален представител – адвокат. Поддържат изцяло жалбата. ДАМТН се представляват от двама служители – юрисконсулти, които оспорват изложеното в жалбата.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следните изводи:

Отчита се фактът, че поканата е публикувана преди да започне прилагането на Регламент 2016/679 (25.05.2018 г.), но към момента на разглеждането на жалбата по същество (27.06.2018 г.) поканата все още е достъпна на сайта в първоначалния си вид. В този смисъл обработването е продължително и обхваща приложението и на двете нормативни регулации.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) урежда правилата по отношение защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта на Регламента е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Безспорно е, че между г-жа Н.К. и ДАМТН е съществувало служебно правоотношение по реда на Закон за държавния служител (ЗДСл.), в рамките на което е образувано и се е развило дисциплинарно производство. Страните също не спорят, че на интернет страницата на Агенцията е публикувана покана с изх. № 78-00-704/1/22.11.2017 г., отправена до жалбоподателката във връзка с дисциплинарното производство.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Обхватът на понятието за лични данни е доразвито в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 – „лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната,

генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В поканата се съдържат: две имена, адрес, лична електронна поща и лични телефонни номера на физическото лице, които безспорно имат качеството на лични данни съобразно посочената разпоредба.

Публикуването на съдържащо лични данни за физическото лице уведомление на интернет страница, до която имат достъп неограничен кръг лица, представлява разпространяване на данните. Разпространението е действие по обработване на личните данни съгласно § 1, т. 1 от ДР на приложимия към момента на оповестяването ЗЗЛД, както и по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В хода на производството са застъпени противоположни тези, отнасящи се до самото публикуване на поканата. Процесуалният представител на г-жа Н.К. счита, че връчването на поканата по реда на чл. 61, ал. 3 АПК е неприложимо, тъй като се касае за лични отношения и служебното правоотношение е изключено с оглед личността. Освен това не е предвидено в ЗДСл. От ДАМТН поддържат становище, че са използвани всички способи, за да достигне поканата до лицето. Считат, че е необходимо максимално посочване на конкретните условия и начина за осъществяване на изслушването, защото при ненадлежно връчена покана съдът директно отменя уволнението като незаконосъобразно. В случая е налице допустимост на обработването по чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД.

От представените доказателства се установи, че във връзка с образуваното дисциплинарно производство до г-жа Н.К. са изпратени няколко покани в изпълнение на чл. 93 от ЗДСл. – с № 78-00-704/1/22.11.17 г. и № 78-00-704/2/28.11.17 г. Същите са изпратени с куриер на физическия адрес на жалбоподателката. Пратките са върнати в цялост. Направен е опит за лично връчване от служители на ДАМТН – също безуспешно. Тогава Агенцията е упражнила правомощието си по чл. 61, ал. 3 АПК да качи съответните покани на интернет страницата си. Същите са публикувани в цялост, без заличаване на посочените по-горе лични данни.

При така изяснената фактическа обстановка, Комисията приема, че в ЗДСл. няма предвиден специален ред за връчване на актове в хода на дисциплинарно производство. При това положение органът разполага с оперативната самостоятелност да избере начин на връчване, като е допустимо субсидираното приложение на АПК.

Публикуването на съобщения по реда на чл. 61, ал. 3 АПК се извършва с конкретна цел – лицето-адресат да бъде уведомено за изготвен акт, отнасящ се до него. В конкретния случай се касае за покана, направена в хода на дисциплинарното производство, която не е индивидуален административен акт. С нея се цели конкретен резултат – осъществяване на изслушване, което е задължително за законосъобразността на крайния административен акт.

Съобщаването чрез интернет страницата на административния орган по необходимост изисква публикуваните на данни. Същите следва да бъдат достатъчни, за да може лицето-адресат да узнае, че актът се отнася именно до него. В публикуваната покана се съдържат: две имена, постоянен адрес, длъжност, лична електронна поща и лични телефонни номера. Комисията намира, че за постигане целта на съобщаването необходимият обем данни за лицето следва да бъде: собствено име, фамилия, длъжност и месторабота. Оповестяването на постоянен адрес, лични телефонни номера и лична електронна поща се явява прекомерно обработване на лични данни – повече, отколкото посочената цел изисква. По този начин администраторът на лични данни – ДАМТН, е нарушил принципът по чл. 2, ал. 2, т. 3 ЗЗЛД, съответно по чл. 5, пар. 1, б. „в” от Регламент 2016/679 – данните да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целта, за която се обработват.

При така установеното нарушение и отчитайки характера и степента на извършеното нарушение, както и липсата на предходно нарушение на ДАМТН, Комисията по целесъобразност прие да упражни корективното правомощие, посочено в чл. 58, пар. 2, б. „б” от Регламента – официално предупреждение до администратора за операция по обработването, която е нарушила разпоредба на регламента. ДАМТН следва да премахне процесното уведомление от интернет страницата си, тъй

като е отпаднало основанието за публикуване – издаден е индивидуалният административен акт (заповедта за уволнение), или да изтрие данните, които надхвърлят необходимия обем. Освен това, администраторът на лични данни следва да съобразява бъдещите публикувания на сайта си съобразно изложените в настоящото решение мотиви.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба с рег. № ППН-01-133/02.03.2018 г., подадена от Н.К. срещу ДАМТН;

2. На основание чл. 58, пар. 2, б. „б" от Регламент 2016/679 отправя официално предупреждение на ДАМТН, за това че операция по обработване на лични данни – публикуване на покана по чл. 61, ал. 3 АПК, е нарушила принципа за свеждане на данните до минимум по чл. 5, пар. 1, б. „в" от Регламента и чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-02-509/2018
София, 02.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията") в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.07.2018 г., на основание чл. 57, пар. 1, б. „е" от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-02-509/18.06.2018 г., подадена от И.Т.Ц. срещу ИАРА.

Жалбоподателят информира, че информация относно съставяне на актове за административни нарушения спрямо него са публикувани на страницата „Да спрем бракониерството в язовир Огоста" в социалната мрежа „Фейсбук". Видно от информацията за страницата, изготвящ материалите е служител на ИАРА.

Г-н И.Т.Ц. счита, че изложението в страницата съдържа обстоятелства около изготвените спрямо него административни актове, както негова снимка и на автомобила му, без негово знание и съгласие.

Жалбоподателят счита, че са накърнени гражданските му права и сигурността на информацията за служебно ползване. Моли за извършване на проверка на публикациите в интернет и предприемане на необходимите мерки.

Към жалбата е приложена екранна разпечатка и електронния адрес на публикацията.

В хода на производството е изготвена служебно направена екранна разпечатка на посочената в жалбата публикация, заведена по преписката с протокол рег. № ППН-02-509#1/26.06.2018 г.

Жалбата на И.Т.Ц. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис. Същата е процесуално недопустима.

Една от задачите на Комисията, посочена в чл. 57, § 1, б. „е" от Регламент 2016/679, е да разглежда подадени от субекти на данни жалби и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Редът за разглеждане на жалби пред Комисия за защита на личните данни не е уреден в Регламента, а е оставен на преценката на всяка държава-членка. В Република България производството се развива по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 21 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания се извеждат от Регламент (ЕС) 2016/679.

Комисията за защита на личните данни, като надзорен орган по смисъла на чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, е отговорна за наблюдението на прилагането на Регламента, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза.

В чл. 4, т. 1 от Регламента е дадена легална дефиниция на понятието „лични данни" – всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Видно от изготвената в хода на производството екранна разпечатка, данните, които са разкрити в публикацията, са: „Иван по прякор Гешо", както и снимка на човек.

По силата на чл. 9 от Закон за гражданската регистрация (ЗГР) името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Това определя, че имената на българските граждани се състоят от три части. За идентификацията на определено физическо лице, представянето на определени лични данни за него следва да е в такъв обем, който да позволи неговата идентификация, като предоставянето само на определени признаци като собствено („малко") име на лице, което не е публична личност, не е достатъчно. Освен това, общественоизвестен е фактът, че името Иван е едно от най-разпространените имена в държавата. Дори посочването на прякор, който също наподобява често използвано съкращение на едно от най-разпространените имена (Гешо), не води до индивидуализирането на лицето.

Относно публикуваната снимка, на нея действително се вижда човек, но същият е обърнат с гръб и неговото лице не се вижда, което също не може да доведе до разпознаваемост на субекта на данни.

От изложеното следва, че използваната в публикацията информация – собственото име на лицето, прякор и снимка в гръб, не води до индивидуализирането на жалбоподателя пред неопределен кръг лица и в този смисъл негови лични данни не са обработени в посочената публикация.

С оглед изложеното и на основание чл. 57, пар. 1, б. „е” и чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане като процесуално недопустима жалба с рег. № ППН-02-509/18.06.2018 г., подадена от И.Т.Ц. срещу ИАРА, и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-216/2018 г.
София, 16.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 12.09.2018 г. и обективирано в протокол № 35/12.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-216/14.12.2017 г., подадена от В.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

В.П. е сезирала Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камера за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че домоуправителят г-жа Н.М. е поставила камера за видеонаблюдение „пред входната си врата“, която камера „обхваща етажа и стълбището на минаващите към горните етажи“.

Жалбоподателката твърди, че не е свиквано общо събрание, на което да е взето решение за монтиране на камера за видеонаблюдение.

Счита, че по този начин се идентифицират хората, което минават.

Моли за съдействие от страна на Комисията.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-216/2017#1/11.01.2018 г., на г-жа Н.М. е предоставен срок за изразяване на писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор г-жа Н.М. е ангажирала становище, в което е посочила, че с жалбоподателката имат лични проблеми. Информира, че не е домоуправител, както се твърди от г-жа В.П., а е „председател на сдружението на собствениците“ и дейността й е свързана „единствено и само със санирането на блока“ и „няма нищо общо с работата на домоуправителя“. Твърди, че камерата е монтирана с цел

опазване на собствеността, а обхвата й е „пред самата врата, не обхваща етажа и стълбището.

С писмо изх. № ППН-01-216/2017#4/23.02.2018 г. от кмета на община Велико Търново е поискана информация относно водения регистър на сградите в режим на етажна собственост за управителя, респективно Председателя на Управителния съвет на сграда в режим на етажна собственост находяща се в гр. Велико Търново, *****.

В отговор е постъпило писмо, с което кметът на община Велико Търново информира, че в регистъра по закона за управление на етажната собственост за председател на управителния съвет на сдружение на собствениците с наименование „гр. Велико Търново, *****“ в сграда в режим на етажна собственост с административен адрес **** е регистрирана Н.М.

С писмо изх. № ППН-01-216/2017 г.#13 от 08.06.2018 г. е изискано становище от ЕТ „Б.Х.“ дали осъществява частна охранителна дейност и дали е регистриран по закона за частната охранителна дейност. В отговор е депозирано становище от управителя на ЕТ „Б.Х.“, в което информират, че не са регистрирани по закона за частната охранителна дейност, тъй като не извършват такава, не поддържат система и нямат DVR устройство.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-216/14.12.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), на 02.05.2018 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № ППН-01-216/14.12.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Като страни в административното производство са конституирани, жалбоподател – В.П., ответна страна – Н.М. Страните са редовно уведомени за насроченото на 06.06.2018 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 20/02.05.2018 г. е издадена Заповед № РД-14-144/04.05.2018 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-450/18.05.2018 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в сигнала адрес: гр. Велико Търново, **** се намира шест етажна жилищна сграда с един вход. На втория етаж се намира жилището, обитавано от г-жа Н.М. Проверяващият екип констатира, че на адреса с превантивна охранителна цел преди около 4 месеца от ЕТ „Б.Х.” е инсталирана система за видеонаблюдение, състояща се от 1 (един) брой аналогова видеокамера и телевизор за възпроизвеждане на изходящия образ от камерата. Видеокамерата е монтирана над входната врата на жилището на Н.М. Не се установи наличието на записващо устройство, свързано с видеокамерата, на което да се съхраняват записи на видеокадри, заснети от нея. По данни на Н.М. изходящият образ от видеокамерата се наблюдава в реално време само от нея.

Проверяващият екип установи, че в обхвата на заснемане на видеокамерата попада площта непосредствено пред входната врата на жилището, като през заснемания периметър, за да достъпят до своите жилища, преминават живущите в 8 от 10-те апартамента, разположени на етажа.

Констатирано е, че няма поставена информационна табела, предупреждаваща за осъществяваното видеонаблюдение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита

на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камера за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент 2016/67 при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент 2016/679 следва да бъде направено и отбелязването, че *с*ъгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД не противоречи на Регламент 2016/67, тъй като в чл. 6 от Регламент 2016/679 хипотезите, при които е допустимо обработването на лични данни са идентични с тези в чл. 4 от ЗЗЛД.

Липсата на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно разпоребата на чл. 9 от ЗУЕС формите на управление на етажна собственост са общо събрание и/или сдружение на собствениците, а с разпоредбата на чл. 10 от ЗУЕС са определени органите на управление на общото събрание на собствениците са: общо събрание и управителен съвет.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части, а съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 2 „общото събрание се председателства от председателя или друг член на управителния съвет или от управителя“

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От представенията доказателства по преписката няма данни, от които да е видно, че е проведено валидно общо събрание на етажната собственост, което да е взело решение с необходимото мнозинство за монтиране на камери за видеонаблюдение.

Във връзка с установяване спазването на посоченото законово изискване, като едно от основанията за допустимост на обработването на личните данни, се прави изводът за липса на

законосъобразност на извършваното видеонаблюдение.

Мотивите за изложеното касаят липсата на каквито и да било доказателства, от които да се установи, че към момента на монтиране на видеокамерите, че е проведено общо събрание по съответния ред с цел приемане на решение от живущите за извършване на видеонаблюдение.

В тази връзка Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. **Уважава като основателна жалба с рег. № ППН-01-216/14.12.2017г., подадена от В.П. срещу Н.М. – в качеството ѝ на председател на управителен съвет на сдружение на собствениците с наименование „гр. Велико Търново, *****, предвид нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 10, б. “а” от ЗУЕС, извършено при неспазване на регламентирания в ЗУЕС ред касаещ правомощията на общото събрание при режим на етажна собственост;**

2. **Във връзка с т. 1 и съгласно чл. 58, ал. 2, б. „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на Н.М. да преустанови видеозаснемането на общи части на сградата, за което да представи доказателства в 7 – дневен срок от влизане в сила на решението.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-67/2018 г.
София, 19.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.09.2018 г. и обективирано в протокол № 34/05.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-67/05.02.2018 г., подадена от В.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, с предмет неправомерно разпространение на лични данни.

След подадена молба от страна на жалбоподателя до „4Ф“ ЕООД за липса на задължения към институцията, получава документ, изпратен чрез куриерска фирма „С.“ АД, при което установява, че в полето за попълване на телефонен номер, е попълнен неговия единен граждански номер.

Счита, че личните му данни са станали „достояние на неограничен кръг лица“.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма изх. №№ ППН-01-67#2/07.03.2018 г., № ППН-01-67#3/07.03.2018 г.,

е предоставен срок за писмени становища по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства на „4Ф“ ЕООД и „С.“ АД.

В отговор със становище, заведено с рег. № ППН-01-67#5/28.03.2018 г. от „4Ф“ ЕООД (Дружеството) информират, че „4Ф“ ЕООД е юридическо лице, регистрирано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК ****, с предмет на дейност: отпускане на заеми със средства, които на са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Седалището и адресът на управление на дружеството са: ****, а електронният адрес: ***** .

Сочат, че дружеството е финансова институция, вписана във водения от БНБ Регистър на финансовите институции по член 3 а от ЗКИ под номер BG00313. Дружеството е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД на РБ - Администратор на лични данни, за което има издадено удостоверение №371033. Търговската марка, под която дружеството оперира на българския пазар, е ****. . Предметът на дейност, която дружеството развива, е предоставяне само на физически лица на кредити във формата на заеми (член 9, ал. 1 от ЗПК), изцяло подчинявайки се на изискванията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР), Закона за потребителския кредит (ЗПК), Закона за електронния документ и електронния подпис и др.

Информират, че към датата на изготвянето на становище във вътрешната оперативно-информационна система фигурира договор за кредит № ***, сключен на 20.09.2017г., между „4Ф“ ЕООД, в качеството на кредитодател, и В.С., адрес: *****, в качеството му на кредитополучател, като е посочено, че това е пореден кредит на В.С., като всички задължения са погасявани винаги коректно и в срок. Считат г-н В.С. за коректен клиент на когото държат и сочат, че неговото мнение е важно за тях.

Сочат, че на 30.01.2018г. е постъпило телефонно обаждане, с което клиентът В.С. е поискал издаването на удостоверение за наличие или липса на задължения към „4Ф“ ЕООД по договор/и за кредит, по които е страна, като кредитополучател. От дружеството информират, че такива се издават ежедневно на голям брой техни клиенти, както и че издаването на удостоверение е техническа дейност, тъй като касае попълване на предварително изготвена бланка с информация за конкретно лице, взета от вътрешната оперативно-информационна система. Информират, че с тази дейност се занимава един единствен човек гжа Е.С. на длъжност мениджър контрол на качеството на разговорите в отдел „Обслужване на клиенти“ и че всички издадени удостоверения се изготвят от нея. Също така тя попълва и товарителниците в системата за обслужване на „С.“ АД, с които се изпращат издадените удостоверения до клиенти на „4Ф“ ЕООД на посочен от тях адрес.

Обяснено е, че след изготвянето на удостоверението за г-н В.С., служителката Е.С. е пристъпила към попълването на графите в информационната система на „С.“ АД, за да може да изпрати документа. Видно от приложената извадка от информационната система по профила на клиента В.С., в нея на два реда, един под друг, в който стоят записите на информация на ЕГН (отгоре) и на номер на мобилен телефон (отдолу). При попълването, самата служителка е споделила, че вероятно е допуснала техническа грешка и взела номера на ЕГН, вместо номера на телефона. Видно от обясненията й, това не е практика, а е техническа грешка. Сочат, че това никога не се е случвало преди този случай и, очевидно, става въпрос за изключение и човешка грешка.

От „4Ф“ ЕООД обясняват още, че „С.“ АД, като администратор на лични данни, са предприели действия за поправянето на грешката: „.Когато пратката пристига в офиса на „С.“ АД в Бургас, там виждат, че има въведен номер, който не е телефонен номер, а нещо друго, свързват се с кол центъра ни и диктуват този номер, а агентът отговорил на повикването намира клиента В.С. и дава телефонния му номер на куриерската фирма. В системата „С.“ АД се прави промяна, за да не се вижда ЕГН на лицето, а само телефонния номер, но клиентът получава оригиналната товарителница с въведеното от нас ЕГН в него. Когато са направили корекцията в системата излиза телефонен номер, а не ЕГН-то на клиента и затова в момента в товарителницата в платформата на „С.“ АД излиза номера на клиента“.

В допълнение на изложеното становище, молят да се види и списък на изпратени през „С.“ АД документи на физически лица, от която извадка е видно, че няма посочени ЕГН – та в нея при данните на получателите, а действително е посочен само телефонен номер за връзка и то в самата товарителница.

Като доказателство са приложени и писмените обяснения на г-жа Е.С. – мениджър контрол на качеството на разговорите в отдел обслужване на клиенти, в които е посочено, че на 30.01.2018 г. е постъпило входящо обаждане от В.С. с искане за изготвянето на документ, което да бъде изпратено по куриер до адрес, посочен от него. Г-жа Е.С. е посочила, че лично е изготвила изисканото удостоверение за наличие или липса на кредитно задължение, като е заявила куриер на „С.“ АД, за да бъде изпратено.

Информира, че при пускане на заявка за куриер, се попълват данните на клиента в товарителницата: първо се вписва нула пред телефонния номер на клиента, тъй като система телефонният номер е заведен без нула отпред. Сочи, че „за съжаление, когато е трябвало да копирам телефонния номер, без да искам съм копирала ЕГН-то на клиента, защото полетата с телефонен номер и ЕГН на клиента в системата ни са едно под друго и вместо номера на клиента съм пренесла в платформата за заявка на куриера ЕГН-то му“.

Г-жа Е.С. желае да бъде обърнато внимание и на принт скрийн (копиран изглед на страницата на профила на клиента в системата ни) на профила на клиента, на който ясно се вижда, че двете полета са едно под друго и че става въпрос за техническа грешка при избирането на текст за копиране.

Приложени са копия на други товарителници, които е изпращала с посочен телефон, а не ЕГН, с цел да покажат каква е практиката на „4Ф“ ЕООД.

От „С.“ АД е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-67#4/16.03.2018 г., в което е посочено, че пратка по товарителница *** е изпратена на 30.01.2018 г. от „4Ф“ ЕООД, гр. София, за доставка до жалбоподателя г-н В.С., до поискване на адрес офис на „С.“ АД в *****. Пратката е пътувала с икономична куриерска услуга за получаване на 01.02.2018г., предадена на получателя на 01.02.2018 г. в 9:58 ч. Сочат, че „С.“ АД и „4Ф“ ЕООД са страни по индивидуален договор за куриерски услуги, на основание на който „4Ф“ ЕООД заявява като възложител, а

При заявяването на услугите, „4Ф“ ЕООД ползва модул за самообслужване на пощенския оператор, като самостоятелно генерира товарителниците, по които иска изпълнение. След генерирането на всяка товарителница, същата се принтира от подателя и придружава пратката.Отбелязано е, че в случая при генериране на товарителница **** в полето за въвеждане на телефон за връзка с получателя, подателят е задал погрешно други цифри, които жалбоподателят сочи за негово ЕГН. Пощенският оператор установява грешка във въведения телефон за връзка с получателя след получаване на пратката в офис Бургас при опит за изпращане на съобщение за получената пратка. Информират, че практиката в такива случаи е да се направи контакт с подателя на пратката, който е предоставил правилния телефон за връзка. Грешката в същия момент е изправена в системата на пощенския оператор, като е направена корекция на телефонния номер за контакт с получателя. Пратката обаче е пътувала с прикрепена към нея от подателя първоначално създадената товарителница. Това е документ, създаден, принтиран и прикрепен от подателя към пратката, поради което пощенският оператор не може да го коригира. От друга страна, фактът, че въведените цифри представляват защитени лични данни, става известен на пощенския оператор едва при получаване на подадената жалба. До този момент на пощенския оператор е известно единствено, че по тази товарителница е налице погрешно въведен телефонен номер за контакт и същият е бил коригиран в хода на изпълнението.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-67/05.02.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На проведено на 04.07.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – В.С. и ответни страни – „С.“ АД и „4Ф“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.09.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, Регламента) определя правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. С Регламента се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Жалбата има за предмет незаконосъобразно обработване на лични данни, в хипотезата на предоставяне – единния граждански номер на г-н В.С. Съгласно определението по член 4, точка 1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

В тази връзка единния граждански номер безспорно представлява лични данни. Определението по член 4, пар. 2 от Регламента сочи, че „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

По преписката е установено, че „4Ф“ ЕООД са обработвали законосъобразно личните данни на жалбоподателя за целите на сключен договор за кредит № ***, но от „4Ф“ ЕООД при попълване на данните на заявка за куриер не са предприели необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерно обработване, а предприетите такива са се оказали недостатъчни и неефективни в случая, предвид факта, че попълнените данните за жалбоподателя в товарителницата, на мястото за телефонен номер е попълнено ЕГН-то на г-н В.С., което представляван нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, респективно чл. 24 от Регламента, съгласно която администратор на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата от незаконни форми на обработване. По отношение на тези констатации е изразено особени мнение от г-жа Мария Матева, член на Комисията, приложено като неразделна част от настоящото решение.

Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от

своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес. Правомощието относно прилагане на подходяща корективна мярка по отношение на администратора на лични данни касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, параграф 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата или санкциониране на неправомерно поведение (или и двете). Следва да бъде отбелязано, че „4Ф“ ЕООД след подаване на процесната жалба са предприели всички необходими технически мерки за саниране на допусканата грешка, както и да не бъдат допускани повече подобни грешки, с назначаване на втори човек, който при разпечатване на товарителницата да проверява вписаните в нея данни.

В конкретния случай коративня мярка по буква „г“ на член 58, параграф 2 от Регламента е приложима предвид факта, че се касае за несъобразяване на операция по обработване (буква „г“)., която в момента на установяването е била санира, а в последствие са предприети и последващи мерки.

По отношение на „С.“ АД следва да бъде отбелязано, че жалбата е неоснователна, предвид факта, че то като администратор на лични данни са предприели необходимите технически и организационни мерки за защита на правата на жалбоподателя. Безспорно по административната преписка е установено, че извършената техническа грешка е констатирана от служители в офиса на „С.“ АД, свързали с „4Ф“ ЕООД за установяване и саниране на допуснатата техническа грешка, направили корекция на телефонния номер на получателя в системата.

В тази връзка Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Оставя жалба с рег. № ППН-01-67/05.02.2018 г., подадена от В.С. срещу „4Ф“ ЕООД и „С.“ АД без уважение като неоснователна по отношение на „С.“ АД.

2. Обявява жалба с рег. № ППН-01-67/05.02.2018 г., подадена от В.С. срещу „4Ф“ ЕООД и „С.“ АД за основателна по отношение на „4Ф“ ЕООД, предвид установеното нарушение на разпоредбата на чл. 24 от Регламента, съгласно която администратор на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата от незаконни форми на обработване.

3. Налага на администратора на лични данни „4Ф“ ЕООД корективна мярка по чл. 58, пар. 2, б. „г“ от Регламента: разпореждане за съобразяване на операциите по обработване на данни с разпоредбата на чл. 24 , пар. 1 от Регламента, задължаваща администратора да въведе подходящи технически и организационни мерки.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ НА МАРИЯ МАТЕВА -ЧЛЕН НА КЗЛД

Гласувам с особено мнение Решението по настоящата жалба.

Считам жалбата на В.С. за неоснователна както по отношение на администратора „С.” АД, така и по отношение на администратора „4Ф” ЕООД.

В настоящия случай се касае за допусната техническа грешка от оператора, въвеждащ данните, която обаче по никакъв начин не води до индивидуализиране на жалбоподателя.

Фактът, че неговото ЕГН е било вписано в графата за телефонен номер, не води до разкриване на лични данни на жалбоподателя, тъй като това са просто 10 цифри, описани като телефонен номер. Единствено жалбоподателят е бил в състояние да разбере, че описания в документа телефонен номер, на практика е неговото ЕГН.

Предвид това, в настоящия случай не е налице неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, както и разкриването на неговата идентичност на трети лица.

От друга страна, администраторите са взели своевременно мерки за отстраняване на възможността за повторно допускане на такава техническа неточност в резултат на човешка грешка.

Ето защо гласувам Решението на КЗЛД №ППН-01-67/2018 с особено мнение.

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-242/2018 г.
София, 23.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.09.2018 г. и обективирано в протокол № 34/05.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г., подадена от Б.М. срещу „Л.Д.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба с предмет видеонаблюдение. Посочено е, че на 01.03.2018 г. е постъпила на работа във фирма „Л.Д.“ ЕООД на длъжност „асистент – продавач“ в магазин с адрес: ******. С постъпването си на работа е запозната с правилника за вътрешния ред, както и с факта, че обектът е под постоянно видеонаблюдение. Г-жа Б.М. сочи още, че за изпълнение на служебните задължения се изисква работно облекло, с което според правилата на фирмата няма право да напуска търговския обект. Посочено е, че няма обособена съблекалня, поради което жалбоподателката била принудена да се съблича в склада на магазина, както и че в склада на магазина има монтирани камери за видеонаблюдение, които не са бутафорни и наблюдават в реално време и осъществяват запис. Изразено е притеснение, че камерите се наблюдават от служител – мъж на фирмата, както и че до записите достъп имат „и други служители на фирмата“.

Жалбоподателката информира, че не е давала съгласието си да бъде „наблюдавана и записвана“.

Моли за извършване на проверка по случая, както за заличаване на записите. Счита, че действията от страна на „Л.Д.“ ЕООД представляват нарушение на правата на ѝ, предоставени по ЗЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-242#1/10.05.2018 г. на КЗЛД, на управителя на „Л.Д.“ ЕООД (Дружеството) е предоставен срок за писмено становище по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-01-242#2/21.05.2018 г., в което е посочено, че в периода от 01.03.2018 г. до 10.04.2018 г. между „Л.Д.“ ЕООД и г-жа Б.М. е сключен и действал трудов договор № **** от 22.02.2018 г. за заемане на длъжността „асистент продавач“ от последната в качеството ѝ на служител в търговски обект на Дружеството, находящ се в ******. Сочат, че в подадената жалба от г-жа Б.М. е отразено, че при постъпването на работа същата е запозната с правилника за вътрешния трудов ред на Дружеството, както и с факта, че търговският обект на Дружеството, в който жалбоподателката е извършвала трудовата дейност, е под постоянно видеонаблюдение. Информират, че Дружеството е изпълнило всички законови задължения, като е предоставило на гжа Б.М. декларация, чрез която служителката писмено е потвърдила, че е запозната с всички вътрешни актове на Дружеството и е дала своето изрично писмено съгласие работодателят да има правата да съхранява, обработва и предоставя личните ѝ данни по смисъла на Закона за защита на личните данни на трети лица във връзка с изпълнението клаузите на сключения трудов договор. Посочено е още, че подписвайки трудовия договор и съгласно договореното в чл. 21 от същия, г-жа Б.М. отново е дала своето изрично писмено съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани и съхранявани от Дружеството в качеството му на администратор на лични данни.

На следващо място информират, че в изпълнение на всички законови изисквания Дружеството е регистрирано от Комисията за защита на личните данни като администратор на лични данни, под идентификационен номер 396878 и поддържа 3 регистъра - „Персонал“, „Контрагенти“ и „Видеонаблюдение“. В регистър „Видеонаблюдение“ Дружеството е заявило, че обработването на личните данни в него се осъществява чрез видео-технически средства. На видно място във всичките търговски обекти, включително и в този, находящ се на ******, са поставени указателни информационни табели за извършваното в тях видеонаблюдение, така че както служителите, така и посетителите са надлежно информирани за извършваното заснемане.

Считат, че твърденията на г-жа Б.М., че е забелязала, че „във въпросния склад също има монтирани камери за видеонаблюдение“, са в противоречие с представените със становището писмени доказателства и факти, че към датата на постъпването на работа - 01.03.2018 г., г-жа Б.М. е била надлежно информирана и е дала изричното си съгласие чрез подписването на Декларацията от 01.03.2018 г. да бъде записвана и личните ѝ данни да бъдат обработвани и съхранявани от Дружеството в качеството му на администратор на лични данни.

Изложено е още, че решението за поставянето на видеокамери в търговските обекти на Дружеството е взето с оглед осъществяване на контрол на трудовата дисциплина, от една страна, както и с цел предотвратяване на кражби, от друга. В тази връзка е и отбелязването, че в настоящия случай и присвояването на парични средства от страна на служителката е била причината за прекратяването на трудовия ѝ договор с Дружеството. Като доказателство на тези факти е приложено споразумение за прихващане на парични задължения от 10.04.2018 г. (Приложение № 4 към становището), видно от което в чл. 3, г-жа Б.М. изрично е декларирала и заявила, че дължимата от нея на Дружеството парична сума в размер на 568,14 лева е присвоена от нея в периода от 04.04.2018 г. до 09.04.2018 г., чрез изнасяне на стока чрез изхвърляне на отпадъците от магазина на работодателя, находящ се в *****.

На следващо място е посочено, че съгласието и декларирането на тези факти от Б.М. водят до единствения извод за недобросъвестното и некоректното поведение и отношение към Дружеството по време на изпълнение на трудовите задължения на жалбоподателката.

Взето е становище и по отношение на изискването за работно облекло, като е посочено, че за изпълнението му съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 6 от Правилника за вътрешния ред на „Л.Д.“ ЕООД, работодателят е длъжен да създаде на служителите нормални условия за изпълнение

на работата по трудовото правоотношение като им осигури работно облекло, включващо престилка, два броя тениски и бадж. Същевременно в чл. 20, т. 2 от Правилника за вътрешния ред на „Л.Д.“ ЕООД е вменено задължение на служителите да се явяват на работа с работно облекло. Т.е. в нито един от приетите и действащи вътрешни правилници на Дружеството не е уредена забрана служителите да напускат търговските обекти на Дружеството с предоставеното им работно облекло. Твърденията за преобличане на служителката в склада на търговския обект, в който е знаела, че има монтирани и записващи автоматизирани устройства и решението ѝ за това не се основават на приети от ръководството на Дружеството правила, а единствено на лично решение. Информират, че предназначението на складовите помещения на търговските обекти на Дружеството е за съхранение на получаваните от различните доставчици стоки, които следва да бъдат продавани в търговската зала на обекта.

Молят да се вземе предвид, че Дружеството не толерира такъв вид поведение и противно на изложеното в жалбата, не е поставяно ограничение на служителите да не напускат търговските обекти с работно облекло, обстоятелства които правят изложените в жалбата факти неотносими към спора и считат, че същите не засягат нарушаване правилата при събирането, обработката и съхранението на личните данни на служителката от Дружеството.

На следващо място излагат, че невярно е твърдението на жалбоподателката, че доставчиците на „Л.Д.“ ЕООД имат свободен достъп до склада на магазина. Информират, че достъпът до складовото помещение в магазина на Дружеството е абсолютно забранен за външни лица, каквито несъмнено са и доставчиците на стоки. Всеки един от служителите, постъпващи на работа в Дружеството е информиран и инструктиран за правилата за достъп в помещенията на търговския обект, за което подписва и нарочен документ. Нещо повече, всеки един служител получава и ключ от склада и има задължението през цялото работно време на магазина да осигурява затварянето на вратата към склада, така че външни лица да нямат достъп до него.

С оглед изложеното становището на дружеството е за неоснователност на жалбата и прекратяване на образуваното административно производство.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 04.07.2018 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално

допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Б.М. и ответна страна – „Л.Д.“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.09.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 30/04.07.2018 г. и Заповед № РД-14-253/13.08.2018 г. на Председателя на КЗЛД е извършена проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-671/30.08.2018 г.

В резултат от проверката е установено, че на територията на посочения в жалбата търговски обект има изградена и функционираща система за видеонаблюдение, състояща се от тринадесет броя видеокамери, записващо устройство – DVR видеорекордер, свързан към два броя видеодисплеи (монитори) за наблюдение на изходящия образ от същите. Видеокамерите са разположени, както следва: десет броя заснемат различни зони на търговската зала, два броя заснемат складовото помещение, посочено в жалбата и една камера заснема площадката на общия вход на сградата и задния вход на склада към търговския обект. Видеорекордерът и единия от мониторите за наблюдение се съхраняват в складовото помещение, което е с контролиран достъп. Втори монитор е инсталиран непосредствено до касата в търговската зала, като на него се наблюдава в реално време изходящия образ от всички тринадесет броя видеокамери и същият е видим за всички посетители и служители на търговския обект. Посредством видеорекордера, системата позволява съхранение на записи с видеокадри за срок не по-дълъг от тридесет дни, след което същите автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Видеорекордерът, функциониращ в периода, в който жалбоподателката е била служител на дружеството, е дефектирал поради токов удар и съдържащата се в него информацията с видеокадри за периода 15.03.2018 – 14.04.2018 г. е унищожена и не подлежи на възстановяване. За документиране на това обстоятелство, на 15.04.2018 г. е съставен протокол от И.Б. – ръководител отдел „Инвентаризации и вътрешен контрол” на „Л.Д.” ЕООД. Съгласно Инструкция за мерките за защита на личните данни, приета на 15.02.2013 г. в сила до 25.05.2018 г., както и Политика за видеонаблюдение, утвърдена на 28.05.2018 г. от управителя на дружеството, достъпът до видеозаписите е ограничен до малко на брой оторизирани служители на администратора, на базата на принципа „необходимо е да се знае” и преминали инструктаж по защита на данните. Достъп до данните в системата за видеонаблюдение, включително и отдалечен такъв се осъществява посредством идентификация чрез потребителско име и парола. Системата е изградена през 2015 г. от външен изпълнител – „С.” ООД по възлагане с поръчка, като дружеството няма права за неконтролиран достъп до системата за видеонаблюдение и записите с видеокадри. Не се установи наличие на видеокамери и/или друг вид технически средства за видеонаблюдение, инсталирани в санитарните помещения. На видни за всички служители и посетители на търговския обект места, са поставени информационни табели, уведомяващи за използването на технически средства за наблюдение в обекта, както и информация за администратора на лични данни с оглед упражняване правата на субектите на данни. По данни на представляващите „Л.Д.” ЕООД, целите и правното основание за извършването на видеонаблюдение в търговските обекти е законен интерес на дружеството, вкл. в качеството му на работодател, сигурността и безопасността, защита на активите, оптимизиране на бизнес процесите и предпазване на служителите си.

В хода на проверката от проверяващия екип изискано трудовото досие на жалбоподателката Б.М. Констатирано е, че при постъпване на работа, същата е подписала Декларация от 01.03.2018 г., че е дала съгласието си, работодателят да съхранява и обработва личните ѝ данни, както и че е запозната с Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството от 01.03.2012 г., изм. със Заповед № 8039/28.06.2017 г., в който изрично е упоменато, че служителите са длъжни да се явяват на работа с работно облекло. Съгласно Заповед № 3648/01.05.2016 г. на управителя на проверяваното дружество, се забранява преобличането с работно облекло на служителите в търговските площи и складовите помещения на магазините на „Л.Д.” ЕООД, със задължението същата заповед да се сведе до знанието на всички управители на търговски обекти. Към момента на проверката в дружеството

не е постъпвало искане от Б.М. за предоставяне на информация относно обработвани нейни лични данни от администратора.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на личните данни, когато целите и средствата за това обработване се определя от правото на съюза или правото на държава членка.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент 2016/679 следва да бъде направено и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“.

Не е спорно по преписката, че между жалбоподателката Б.М. и „Л.Д.“ ЕООД е имало валидно правоотношение, съгласно сключен трудов договор № ****, който е прекратен, както и че същата е запозната с правилника за вътрешния трудов ред и че обекта е под постоянно видеонаблюдение.

От предоставените като доказателства документи от „Л.Д.“ ЕООД се установи, че г-жа Б.М. е подписала на 01.03.2018 г. (с постъпването си на работа) декларация, с която дава съгласието си на работодателя да съхранява обработва и предоставя личните ѝ данни по смисъла на ЗЗЛД на трети лица във връзка с изпълнението на трудовия договор. От разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от предоставения правилник за вътрешния трудов ред в „Л.Д.“ ЕООД е видно задължението на служителите да се явяват на работа с работно облекло. От предоставените вътрешни правила не се установиха твърденията на жалбоподателката, че според правилата на фирмата няма право да напуска търговския обект с работно облекло и предвид факта, че няма обособена съблекалня същата е била принудена да се преоблича в складово помещение, в което има монтирани камери за видеонаблюдение.

Следва да се посочи, че обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна), съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД. Обработването на личните данни от страна на работодателя е с оглед изпълнението на трудовите права и задължения.

Предоставената заповед № 3648/01.05.2016 г., с която „Л.Д.“ ЕООД забранява преобличането с работно облекло на служителите в търговските площи на складовите помещения на магазините на „Л.Д.“ ЕООД не следва да бъде кредитирана като валидно доказателство, предвид факта, че същата е издадена на основание Регламент 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните данни, чиято първата публикация в официалния вестник на Европейския съюз е на 04.05.2016 г. и същия влиза в сила от 24.05.2016 г.

По отношение на исканията на г-жа Б.М. за заличаване на записите, на които присъства, следва да бъде направено отбелязването, че видно от обективираното в констативен акт № ППН-02-671/30.08.3108 г., видеорекордерът, функциониращ в периода, в който жалбоподателката е била служител на дружеството, е дефектирал поради токов удар и съдържащата се в него информацията с видеокадри за периода 15.03.2018 – 14.04.2018 г. е унищожена и не подлежи на възстановяване, като за документиране на това обстоятелство, на 15.04.2018 г. е съставен протокол от И.Б. – ръководител отдел „Инвентаризации и вътрешен контрол” на „Л.Д.” ЕООД.

В параграф 1, т. 1 от ЗЗЛД се съдържа определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране,

съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В резултат на установеното при проверката, обосновано, с приложени към Констативния акт доказателства, както и видно от предоставените по административната преписка доказателства следва, че видеонабюдението, предмет на жалбата, е монтирано с цел защита на сигурността и безопасността, защита на материалните активи и предпазване на служителите. Предвид наличието на информационни табели, поставени на видно място и факта, че служителите са запознати за извършваното видеонаблюдение, както твърди и самата жалбоподателка в жалбата, следва, че същото се извършва законосъобразно.

Видно от приложените към административната преписка доказателства е, че целта, за която са монтирани камерите за видеонаблюдение е охранителна по отношение на имота и материална неприкосновеност на собствеността на ответника, както и по отношение на физическата неприкосновеност на гражданите.

Произнасянето на колегиалния орган е свързано с принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1 – т. 6 от ЗЗЛД.

Съобразно горепосочената разпоредба личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид изложеното се следва, че извършваното видеонаблюдение посредством цитираните видеокамери не надхвърля целите, за които същото е монтирано, а именно: защитата на имуществената неприкосновеност на ответната страна и личната такава на физическите лица, поради което се прави изводът за неоснователност на жалбата.

С оглед изхода на спора, личното явяване на процесуалния представител на ответната страна в откритото заседание и своевременно направеното искане на разноски, Комисията счита, че са изпълнени предпоставките на разпоредбата на чл. 47, ал. 2, изречение второ от АПК и признава направените от „Л.Д.“ ЕООД разходи за процесуално представителство в минимума предвиден в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300 лв. (триста лева).

В тази връзка Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остаавя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г., подадена от Б.М. срещу „Л.Д.“ ЕООД.

2. На основание чл. 47, ал. 2, изр. 2 от АПК във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, уважава искането и признава направени от „Л.Д.“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, които следва да се платят на дружеството от страна на жалбоподателката Б.М.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Цанко Цолов /п/
Цветелин Софрониев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-17-865/12.10.2018 г.
гр. София, 31.10.2018 г.

ОТНОСНО: ***Приложение на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) в съдебната власт.***

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на заседание, проведено на 31.10.2018 г., разгледа писмо /вх. № НДМСПО-17-865/12.10.2018 г./ от Комисията по правни и институционални въпроси към Пленума на Висшия съдебен съвет (ВСС), с което информират, че са сезирани от Районен съд – Пловдив с искане за даване на разяснения и указания относно прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 , както и за определянето на сроковете за съхранение на лични данни в процеса по обработването им от органите на съдебната власт. Визираното писмо е свързано с предходно искане от страна на ВСС за издаване на указания до всички съдебни органи в страната, с оглед еднаквото и точно обработване на личните данни на физическите лица в рамките на досъдебните и съдебни производства, както и на магистратите и служителите в съдебната система, в отговор на което, КЗЛД се е произнесла със становище с рег. № НДМСПО-17-192/21.03.2018 г.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

В писмото на Районен съд – Пловдив е изразено мнение, че обработването на лични данни във връзка с правораздавателната дейност на съда е изключено от приложното поле на Регламента. Посоченото твърдение е неправилно и е следствие на погрешно тълкуване на разпоредбите на Регламента. Систематичното тълкуване на съображение 20 и чл. 55, § 3 от Регламента, води до извода, че той се прилага спрямо дейностите на съдилищата и другите съдебни органи.

Тук следва да се отбележи, че Регламентът предвижда специфичен правен режим за съдилищата, който се характеризира с изразен дуализъм в качеството им на администратори на лични данни.

От една страна те обработват лични данни при изпълнение на „съдебните“ си функции (правораздавателна дейност), а от друга като „обикновени“ администратори (административна дейност) на лични данни, като например: обработването на данни на работещите по щатно разписание на съда, във връзка с трудовите им правоотношения; сключване на договори с контрагенти; провеждане на конкурси за назначаване на съдебни служители; финансово-счетоводната дейност, свързана с изплащане на трудови възнаграждения и суми на различен вид субекти (вещи лица, съдебни заседатели, свидетели и пр.); извършване на проверки и даване на отговор/становище по постъпили жалби, сигнали и други искания до РС – Пловдив, както и всички други дейности извън основната правораздавателна дейност на съда.

Обработването на лични данни от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции следва да обхваща правилата, предвидени в процесуалните закони – ГПК, АПК, НПК и пр.

Визираният по-горе дуализъм намира отражение и в надзорния механизъм по прилагане на правилата за защита на личните данни.

КЗЛД е органът, който наблюдава и осигурява прилагането на правилата за обработване на лични данни от съдилищата в качеството им на „обикновени“ администратори (т. нар. общ надзор). Следва да се направи уточнение, че компетентността на КЗЛД не обхваща обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на своите съдебни функции, за да се гарантира независимостта на съдебната власт при изпълнението на съдебните ѝ задължения, включително постановяването на решения /арг. чл. 55, § 3 във вр. със съобр. 20 от Регламента/.

В тази връзка, в § 30 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД) е предвидено да се измени и допълни чл. 54, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), като се добави ново правомощие на Инспектората към ВСС, а именно „да осъществява надзор върху обработването на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт, включително разглежда жалби на физически лица във връзка с обработването на личните им данни.“ (т. нар. особен надзор).

Законът за изменение и допълнение на ЗЗЛД предстои да бъде разгледан от Народното събрание на второ четене.

Относно определянето на сроковете за съхранение на лични данни е приложим принципът за „ограничение на съхранението“, визиран в чл. 5, § 1, буква „д“ от Регламента. Доколкото сроковете не са нормативно определени, личните данни следва се съхраняват за период не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, § 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 , Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда специфичен правен режим за съдилищата, който се характеризира с изразен дуализъм в качеството им на администратори на лични данни. От една страна те обработват лични данни при изпълнение на „съдебните“ си функции, а от друга като „обикновени“ администратори на лични данни.

2. Правният дуализъм намира отражение и в надзорния механизъм по прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 . Комисията за защита на личните данни е органът, който наблюдава и осигурява прилагането на правилата за обработване на лични данни от съдилищата в качеството им на „обикновени“ администратори (т. нар. общ надзор). В законопроекта за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД), който предстои да бъде разгледан на второ четене от Народното събрание, е предвидено, Инспекторатът към ВСС да осъществява надзор върху обработването на лични данни от съдилищата, прокуратурата и следствените органи, когато действат при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт, включително да разглежда жалби на физически лица във връзка с обработването на личните им данни (т. нар. особен надзор).

3. При определянето на сроковете за съхранение на лични данни е приложим принципът за „ограничение на съхранението“, визиран в чл. 5, § 1, буква „д“ от Регламента, а именно, доколкото сроковете не са нормативно определени, личните данни следва се съхраняват за период не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-17-808/17.09.2018 г.
гр. София, 15.10.2018 г.

ОТНОСНО: ***Искане от Омбудсмана на Република България за становище по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с удостоверяването на временна неработоспособност пред работодател.***

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.10.2018 г., разгледа искане за становище от г-жа Мая Манолова, Омбудсман на Република България, по повод постъпилата до нея жалба във връзка със съществуващия ред за удостоверяване на временна неработоспособност пред работодател. Според гражданина, изпратил жалбата, посочването на конкретното заболяване в болничния лист противоречи на защитата на информацията относно здравословното състояние на гражданите по Закона за здравето, както и Регламент (ЕС) 2016/679. В тази връзка г-жа Манолова иска компетентно становище по случая.

Правен анализ

Законът за здравето (ЗЗдр) е нормативният акт, уреждащ обществените отношения, свързани с опазването на здравето на гражданите. Издаването на болничен лист е част от медицинската експертиза на работоспособността. Тя включва експертиза на временната неработоспособност и експертиза на трайно намалената работоспособност.

Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) определя критериите, принципите и реда за извършването на медицинска експертиза. Тя включва и експертиза на временната неработоспособност, която се извършва от лекуващия лекар/лекар по дентална медицина, от лекарските консултативни комисии, от териториалните експертни лекарски комисии и от Националната лекарска консултативна комисия. Съгласно чл. 6, ал. 1 от НМЕ, временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение, заради карантина в заведението.

Съгласно чл. 6, ал. 2 НМЕ, отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акт на Министерски съвет. Съгласно чл. 103а от ЗЗдр, органите на медицинската експертиза представят в Националния осигурителен институт (НОИ) данните, съдържащи се в издадените болнични листове, и решенията по обжалването им по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Наредбата за реда за представяне в НОИ на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им (приета с ПМС № 241 от 04.08.2014 г.) определя реда за представяне от органите на медицинската експертиза в НОИ на данните, съдържащи се в издадените болнични листове и в решенията по обжалването им. Данните, които се съдържат в болничните листове, се представят на НОИ от лекарите/лекарите по дентална медицина или лекарските консултативни комисии. Съгласно чл. 13 от Наредбата, при издаване на болничен лист за временна неработоспособност данните се въвеждат от горепосочените субекти, преминават през формален и логически контрол и се съхраняват, след което болничният лист се отпечатва, подписва и подпечатва с печата на лечебното заведение

и се връчва на лицето. Приложение № 3 е образец на болничен лист. **Един от задължителните реквизити е диагноза на заболяването**.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

За да бъде законосъобразно обработването на лични данни, трябва да бъде налице поне едно от условията, визирани в чл. 6, параграф 1, букви „а“ до „е“ от Общия регламент за защита на данните. Във връзка с конкретния случай и въз основа на гореизложеното, е налице нормативно основание по чл. 6, параграф 1, буква „в“ – обработването е необходимо за спазването на законово задължение.

В допълнение, Общия регламент, в чл. 9, параграф 1, въвежда забрана за обработване на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на иднетифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице.

Горепосоченото не се прилага, когато са налице условията, визирани в чл. 9, параграф 2, букви „а“ до „й“ от Общия регламент. Съобразно фактическата обстановка на конкретния случай, приложима е хипотезата на буква „б“ – обработването е необходимо за целите на изпълнението на задълженията и упражняването на специалните права на администратора или на субекта на данните по силата на трудовото право и правото в областта на социалната сигурност и социалната закрила, доколкото това е разрешено от правото на Съюза или правото на държава членка, или съгласно колективната договореност в съответствие с правото на държава членка, в което се предвиждат подходящи гаранции за основните права и интересите на субекта на данните.

Обработването на специални категории данни става при наличието на подходящи гаранции за защитата на личните данни. Такива данни могат да се обработват за здравни цели тогава, когато се гарантира качеството на процедурите, свързани с уреждането и получаването на обезщетения в системата на здравното осигуряване. Това включва и обработването, което се извършва от компетентните органи (НОИ), във връзка с реда за удостоверяването на временна неработоспособност.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, параграф 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни прие следното

СТАНОВИЩЕ:

Посочването на конкретното заболяване в болничния лист при удостоверяването на временна неработоспособност пред работодателя не противоречи на нормите на Регламент (ЕС) 2016/679. Налице е нормативно основание за обработване на данните съгласно чл. 6, параграф 1, буква „в“ от Общия регламент, респективно условие по чл. 9, параграф 2, буква „б“ от Регламента, във връзка с чл. 13 от Наредбата за реда за представяне в НОИ на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-274/27.04.2018 г.
гр. София, 25.09.2019 г.

ОТНОСНО: ***Молба за становище от страна на г-жа Виолина Маринова - Главен изпълнителен директор и г-жа Диана Митева - Изпълнителен директор на банка „ДСК“ относно законосъобразността на обработването на биометрични данни на клиенти с цел идентификация при искания от тяхна страна за съдействие и информация посредством обаждане по телефона***

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.07.2018 г., разгледа постъпили молби за становище от г-жа Виолина Маринова - Главен изпълнителен директор и г-жа Диана Митева - Изпълнителен директор на банка „ДСК“, с вх. № НДМСПО-01-274/27.04.2018 г.

В изпратеното писмо е отбелязано желанието на банка „ДСК“ да въведе система за идентифициране на клиентите чрез гласова биометрия “Voice Biometrics”, която следва да бъде внедрена в Контактния център за идентификация при:

- нужда от подпомагане на клиентите на банката за продуктите и услугите, които ползват, като ще се използва и телефонното позвъняване в комбинация с разпознаването.

- получаване на информация за салдо и движение по сметката - ще се използва комбинация от три метода за идентификация на клиентите - телефон, Voice biometrics и последните четири цифри на активна банкова карта.

За целите на изготвяне на становището е предоставена по-подробна информация относно:

1. Характеристиките на Voice biometrics - проверка на самоличността на потребителя чрез предварително направен гласов отпечатък, който ще зависи от основната физическа конфигурация на устата и гърлото, диафрагмата, скоростта на говорене, паузите при дишане, интонация и т.н., които се изразяват като стойности чрез използвани математически методи.

2. Процесът на заявяване и регистрация по новата система:

2.1. Клиентът ще заявява метода в поделение на банката.

2.2. Клиентът подписва Искане за ползване на метода като възможност за идентификация, както и изрично съгласие за обработване на личните му данни, като банката предоставя информация относно метода на събиране на данни и целите на обработка.

2.3. Ще бъде извършен запис на три референтни съобщения, представляващи една и съща фраза, която клиентът произнася. Съобщенията се записват пред служител на банката, като текстът е един и същ за всички клиенти.

2.4. Записите ще бъдат свързвани със съответния клиентски номер.

2.5. Документът, подписан от клиента, ще се съхранява в банката в законоустановените срокове.

3. Процедурата за промяна и отказ от услугата - заложена е възможност за отказ и промяна чрез подписване на изготвен за целта документ в клон на банката. В случай на отказ събраните данни на клиентите чрез системата за гласово разпознаване ще бъдат изтрити.

4. Начинът за използване на услугата по идентификация чрез гласово разпознаване:

4.1. Идентификация на клиента по телефонен номер и дали той фигурира в базата данни на клиенти, които са регистрирани за услугата Voice biometrics.

4.2. След разпознаване на клиента по телефон ще се извърши идентификация с глас чрез произнасяне на референтното съобщение. При успешно преминаване на разпознаването, лицето ще може да избере коя от двете опции за обслужване на клиентите да избере.

4.3. В случай, че избере възможността за следене на движение на средствата по неговата сметка, клиентът ще има възможност да въведе последните 4 цифри от номера на активна банкова карта, като се извършва последваща проверка с последните четири цифри на някоя от активните карти на клиента. След това лицето се насочва към получаване на информация за салдо и движение по сметката посредством автоматично меню на телефона на банката или чрез оператор.

5. Срокове за съхраняване на биометричните данни - определени са видовете данните за съхранение:

5.1. Записи на трите референтни съобщения, произнесени от клиента;

5.2. Записи на съобщенията, чрез които се идентифицира физическото лице през автоматичното меню.

5.3. Гласовите отпечатъци, които ще се използват за осъществяване на сравнителния анализ при осъществяване на идентификацията чрез глас.

Целта на съхранение е необходимостта от доказване идентификацията на клиента в случай на предявени претенции.

Съхранението на данните ще бъде в криптиран вид в защитена среда на сървър на банката, със строго ограничен достъп само при необходимост и за конкретен случай. Сроковете за съхранение са до 5 години от прекратяване на договорните взаимоотношения на клиента с банката.

6. Валидност на услуга - от подписването на Искането за ползване на услугата от клиента до нейното прекратяване чрез подписване на Искане за прекратяване на услугата или до прекратяване на договорните взаимоотношения на клиента с банката.

Правен анализ:

Правото на защита на лични данни е основно право, което се защитава от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на данните). Той е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46, която бе транспонирана в българския Закон за защита на личните данни, като отчита динамиката на развитието на дейностите и технологиите за обработка на лични данни.

Използването на гласово разпознаване като система за идентификация на физически лица не е изрично регламентирано в българското законодателство. При липсата на специално законодателство, то следва да бъде анализирано в контекста на Регламент (ЕС) 2016/679, приложим от 25 май 2018 г. Полезни насоки се съдържат и в Становище 3/2012 относно развитието на биометричните технологии на вече бившата Работна група по чл. 29.

Предложеният от банката метод на идентификация включва използването на гласов отпечатък, който се явява цифрово представяне на уникалните характеристики на гласа на човек и следователно попада в определението за „биометрични данни“ по чл. 4, т. 14 от Регламент (ЕС) 2016/679. Доколкото в конкретния случай биометричните данни ще бъдат използвани от администратора за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, тогава те се явяват **специална категория лични данни** по чл. 9 от Общия регламент и изискват засилена защита на правата и свободите на съответните субекти на данни.

Разпоредбата на чл. 9, пар. 2 от Общия регламент допуска законосъобразна обработка на специални категории лични данни при определени условия. Приложима в случая е хипотезата на чл. 9, пар. 2, б. „а“, а именно „субектът на данни е дал своето **изрично съгласие** за обработването на тези лични данни за една или повече конкретни цели“. Видно от предоставената информация, банка „ДСК“ правилно е предвидила изричното съгласие като правно основание за обработването на данните.

В чл. 7 от Общия регламент са определени различните условия към съгласието, включително относно отчетността, правото да се оттегли съгласието, както и забраната изпълнението на договор, включително предоставянето на услуга, да е поставено в зависимост от съгласието за обработване на лични данни, което не е необходимо за изпълнението на въпросния договор. Субектът на данните също така следва да бъде информиран за последиците при отказ да даде съгласие за обработване на отделни категории лични данни, в случая гласова биометрия.

За да бъдат спазени посочените по-горе изисквания, администраторът на лични данни следва да предостави на клиента на банката право на избор да се възползва от алтернативни методи за идентификация, които не включват обработване на биометрични данни, съответно възможност за последващ отказ, без това да поражда негативни последици за него. По този начин ще се избегне и евентуалния риск от дискриминация на потребители на банкови услуги, при които поради медицински или други причини не е удачно използването на гласова биометрия.

Друг важен принцип е изискването за добросъвестност и прозрачност, което следва да се реализира чрез предоставянето на кратка и разбираема информация в лесно достъпна форма и на ясен и прост език (аргумент от чл. 12 от Общия регламент). Информацията следва да включва елементите, посочени в чл. 13 от Общия регламент, вкл. сведения относно правата на лицата във връзка с обработката на техните лични данни, сроковете за съхранение на данните, получателите на информация от биометричната система, наличието на евентуално предаване (трансфер) на данните към трети страни и др.

С оглед на завишения риск за субектите на данни, администраторът следва да обърне специално внимание на задължителните изисквания, свързани с „ограничение на целите“, както и „ограничение на съхранението“ (чл. 5, пар. 1, б. „б“ и „д“ от Общия регламент). Опазването на банковата тайна и предотвратяването на опити за измами и други злоупотреби, пряко засягащи финансовите интереси на клиентите на банката, принципно представлява пропорционална цел, която оправдава използването на биометрични данни. Също така предложеният срок на съхранение на данните - до 5 години от прекратяване на договорните правоотношения на лицето с банката, не е прекомерен и е съобразен със срока на общата погасителна давност по чл. 110 от Закона за задълженията и договорите.

Не по-малко съществени в конкретната хипотеза са и принципите на „точност“ и „цялостност и поверителност“ (чл. 5, пар. 1, б. „г“ и „е“ от Общия регламент), доколкото гласовите биометрични данни ще бъдат използвани за сигурна и надеждна проверка на самоличността на физическото лице - потребител на услугите на банката.

Предвид гореспоменатото, администраторът на лични данни следва да предприеме необходимите мерки за спазването на изискванията на Общия регламент за защита на данните с оглед отговорността, който носи при използването на системата и задължението да докаже пред КЗЛД адекватността и ефективността на “Voice biometric”.

Ефективен начин за изпълнение на задълженията на администратора е прилагането на подходящи технически и организационни мерки за **защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране** по смисъла на чл. 25 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Системата за идентифициране на клиентите чрез гласова биометрия “Voice Biometrics” представлява нова технология, която поради своето естество, обхват, контекст и цели на обработването може да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица. Поради тази причина и на

основание чл. 35 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът банка „ДСК“ следва задължително да извърши оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, параграф 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни прие следното:

СТАНОВИЩЕ:

1. Внедряването от банка „ДСК“ на системата за гласово разпознаване Voice Biometrics с оглед обслужване по въпроси и проблеми, изискващи удостоверяване на самоличността на клиента във връзка с управление, използване или заявяване на банкови продукти, както и като възможност за получаване на информация относно салдото и движението по сметка, може да бъде осъществено при следните условия:

а) Наличие на изрично съгласие на клиентите на банката в писмена форма, след като същите са били подробно информирани за целите, начините и рисковете при обработката на личните им данните с въведената система;

б) Осигуряване на право на избор на алтернативни методи за идентификация, които не включват обработване на биометрични данни, съответно възможност за отказ от услугата, без това да поражда негативни последици за физическите лица – клиенти на банката.

2. Администраторът банка „ДСК“ следва задължително да извърши оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни по чл. 35 от Регламент (ЕС) 2016/679 при въвеждането на Системата за идентифициране на клиентите чрез гласова биометрия “Voice Biometrics”, доколкото същата представлява нова технология, която поради своето естество, обхват, контекст и цели на обработването може да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица.

3. При внедряването на системата за гласово разпознаване “Voice biometrics”, банката следва да спазва изискванията на специалната нормативна и подзаконова уредба за извършване на банкова дейност.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-873/10.08.2018 г.
гр. София, 21.09.2018 г.

ОТНОСНО: ***Искане за становище по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 от „УниКредит Булбанк“ АД***

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 19.09.2018 г., разгледа искане за становище /вх. № НДМСПО-01-873/10.08.2018 г./ от „УниКредит Булбанк“ АД, в което се поставят следните въпроси относно приложението на Регламент (ЕС) 2016/679:

1. Допустимо ли е съвместни администратори да разчитат на едно волеизявление за предоставяне на съгласие от страна на субекта, чиито данни обработват, с цел предлагане на директен маркетинг.

2. Какво качеството има банката във връзка с противоречивото тълкуване на правните фигури „администратор“ и „обработващ лични данни“ в контекста на взаимоотношенията ѝ с клиентите.

Във връзка с привеждането на дейността си в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, „УниКредит Булбанк“ АД се сблъсква с противоречиво тълкуване от страна на своите клиенти на качеството на страните в отношенията, свързани с предоставянето на банкови услуги – администратор и обработващ. Клиенти на банката изискват подписването на споразумение, според което клиентът има качеството на администратор по отношение на данните, които предоставя на „УниКредит Булбанк“ АД, визирайки, че банката има качеството на обработващ данните. Основният им аргумент в тази насока е, че сключваните между страните договори за банкови услуги, по които клиентът има качеството „възложител“, а „УниКредит Булбанк“ АД на „изпълнител“, обуславят и поставянето им в позиция „администратор“ (клиент) и „обработващ“ (банката).

От своя страна, „УниКредит Булбанк“ АД не споделя това тълкуване на Общия регламент, като счита, че при осъществяването на дейността по предоставяне на банкови услуги на физически и юридически лица, тя притежава качеството и задълженията на „администратор“ на собствено основание по отношение на събираните и обработваните лични данни. В допълнение, предоставянето на тези специфични услуги може да бъде извършено единствено при наличие на съответния лиценз, т.е. обработването на данни се извършва на собствено основание, а не от името на клиента.

При преценката относно качеството „администратор“, „УниКредит Булбанк“ АД е използвала разясненията, съдържащи се в Становище 1/2010 на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО относно понятията „администратор“ и „обработващ личните данни“, в което недвусмислено банките са определени като администратори на лични данни при извършване на финансови транзакции.

Във връзка с гореизложеното, както и с цел избягване на незаконосъобразно поведение и несигурност по отношение на относимите към страните на банковите услуги задължения, „УниКредит Булбанк“ АД моли за становище по горепосочените въпроси.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на

личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

1. Фигурата на „съвместни администратори“ е нова и е въведена с чл. 26 от Общия регламент, съгласно който, когато двама или повече администратори съвместно определят целите и средствата на обработването, те имат качеството на съвместни администратори. Посредством договор помежду си те трябва да определят по прозрачен начин отговорностите си за изпълнение на задълженията по Регламента и по-специално по отношение упражняването на правата на субектите на данни и съответните им задължения за предоставяне на информацията по чл. 13 и 14 от Регламента. Договорът трябва да отразява съответните роли и връзки на съвместните администратори спрямо субектите на данни, като съществените характеристики на този договор следва да са достъпни за субекта на данни. Препоръчително е в договора да се посочи точка за контакт за субектите на данни. В допълнение, независимо от условията на договора, субектите на данни могат да упражняват своите права по отношение на всеки и срещу всеки от администраторите, в т. ч. и правото на оттегляне на съгласието по всяко време.

Във връзка с гореизложеното, може да се направи извод, че няма нормативна пречка съвместни администратори да използват „едно съгласие“ от страна на субекта, чиито данни обработват с цел предлагане на директен маркетинг, доколкото са изпълнени следните условия:

- съгласието следва да отговаря на специфичните изисквания на чл. 4, т. 11 и чл. 7 от Регламента, а именно да е свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, дадено посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което може да бъде оттеглено по всяко време;

- да са изпълнени изискванията за прозрачност по чл. 5, параграф 1, б. „а“, чл. 13 и чл. 26, параграф 1 от Регламента, като субектът на данните следва да е информиран както за целите на обработване, така и за обхвата на предоставяното от него съгласие.

2. Концепцията за администратор и обработващ лични данни е въведена с Директива 95/46/ЕО и е доразвита с новата европейска правна рамка за защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 4, т. 7 от Общия регламент, **администратор** е *„физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или държавна структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка“.*

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно юридическо или физическо лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни или модифицирани в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

Обработващ лични данни е „*физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора*“ (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият действа не самостоятелно, а от името на администратора на лични данни. Техните отношения се уреждат с договор, който регламентира предмета, срока на действие по обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и задълженията и правата на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документално нареждане от страна на администратора. В случаите, когато е необходимо назначаването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, пар. 2 от Общия регламент, обработващият също поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, пар. 10 от Общия регламент изрично предвижда, ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Разпределението на ролите и отговорностите между администратора и обработващия има една основна цел, а именно да гарантира, че обработването на лични данни протича в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно осигурява защита на правата на физическите лица - субекти на данни.

Обществените отношения, свързани с банковата дейност и предоставянето на банкови услуги на територията на Република България, са изчерпателно уредени в Закона за кредитните институции (ЗКИ), Закона за Българската народна банка (ЗБНБ), Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) и съответните подзаконови нормативни актове. Най-общо банкови услуги включват приемане на депозити и даване на заеми, но наред с това банките предлагат и редица платежни услуги. В допълнение, банките подлежат на лицензиране и надзор от Българската народна банка (БНБ).

Във връзка с гореизложеното, следва да се отбележи, че банковата дейност е строго нормативно регламентирана, като в специалното законодателство са уредени целите на обработването на лични данни; категориите лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни; сроковете за съхранение и т.н. Поради факта, че визирани характеристики за обработване на лични данни са нормативно определени в банковото законодателство, същите не могат да бъдат предмет на договаряне по смисъла на чл. 28, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Принципът на отчетност, визиран в чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

Друг важен аспект, на който трябва да се обърне особено внимание, е високата степен на нормативно регулиране на дейността на банките. На практика това означава, че както те самите, така и техните клиенти имат ограничена възможност да определят самостоятелно целите и средствата за обработване на лични данни при предоставяне на банкови услуги. Това обстоятелство трябва да се

отчита в пълна степен при сключване на договори с други администратори на лични данни, за да не се допусне нарушение на приложимата правна рамка.

Във връзка с изложените по-горе доводи, без да се извежда като абсолютно правило, може да се приеме, че дружествата, които предоставят услуги при условията на строга и изчерпателна нормативна регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата и под контрола на изрично определени публични органи, принципно не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива администратори са банките, пощенските оператори, застрахователните дружества и др. В тези случаи възложителят по договор за услуга не би могъл да укаже на предоставящия услугата как точно да обработи предоставените от него лични данни, тъй като и двете страни са длъжни да спазват съответното специално законодателство, в т.ч. съдържащи те се в него разпоредби относно обработването на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, пар. 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Няма нормативна пречка съвместни администратори да използват „едно съгласие“ от страна на субекта, чиито данни обработват с цел предлагане на директен маркетинг, при условие, че са спазени специфичните изисквания по отношение на съгласието по чл. 4, т. 11 и чл. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и задължението за прозрачност на обработването по силата на чл. 5, параграф 1, б. „а“, чл. 13 и чл. 26, параграф 1 от Общия регламент.

2. По принцип дружествата, които предоставят услуги при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата и под контрола на изрично определени публични органи, не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива администратори са банките, пощенските оператори и застрахователните дружества.

Предвид многообразието от обществени отношения и в съответствие с принципа за отчетност, регламентиран в чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, участниците в търговския и гражданския оборот следва сами да определят във всеки отделен случай какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ или съвместни администратори. Техният избор не следва да е формален и трябва да гарантира в най-голяма степен съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и ефективна защита на правата на субектите на данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-17-604/20.06.2018 г.
гр. София, 17.09.2018 г.

ОТНОСНО: ***Искане за становище по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 от „Спиди“ АД***

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 12.09.2018 г., разгледа искане за становище с вх. № НДМСПО-17-604/20.06.2018 г. от г-н Валери Мектупчиян, изпълнителен директор на „Спиди“ АД. Дружеството е пощенски оператор по смисъла на Закона за пощенските услуги, който извършва неуниверсални пощенски услуги, както и такива, попадащи в обхвата на универсалната пощенска услуга.

Във връзка с привеждането на дейността си в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на данните), дружеството се е сблъскало с противоречиво тълкуване от страна на своите клиенти по отношение на качеството на страните в отношенията, свързани с предоставянето на пощенската услуга – администратор и обработващ. Клиенти (предимно финансови институции и онлайн търговци) изискват подписването на споразумение, според което клиентът има качеството на администратор по отношение на данните, които предоставя на „Спиди“ АД, докато дружеството има качеството обработващ данните. Основният им аргумент в тази насока е, че сключеният между страните рамков договор за предоставяне на пощенски услуги, по които клиентът има качеството „възложител“, а „Спиди“ АД на „изпълнител“, обуславя и поставянето им в позиция „администратор“ (клиент) и „обработващ“ (дружеството).

От своя страна, дружеството не споделя това тълкуване на Общия регламент, като счита, че при осъществяването на дейността по предоставянето на пощенски услуги на физически и юридически лица, то притежава качеството и задълженията на „администратор“ на собствено основание по отношение на събираните и обработваните данни. Сключването на рамков договор единствено договаря по-добри цени, срокове на фактуриране и плащане, размери на обезщетения, но не променя същността на предлаганата услуга. Подобен е случаят, когато физическо лице се свърже директно със „Спиди“ АД или посети негов офис и иска да изпрати пратка. Аналогични са и отношенията, които се развиват при услугите „Наложен платеж“ и „Пощенски паричен превод“, при които единствено дружеството събира и обработва и допълнителни лични данни, във връзка с получаване/плащане на пари в брой и съставянето на съответните счетоводни документи. В допълнение, по силата на специални закони, редица задължения са вменени на пощенските оператори, които са свързани със сигурността на пощенския трафик, които предполагат събиране и обработване на лични данни.

При преценката относно качеството „администратор“, „Спиди“ АД е използвало разясненията, съдържащи се в Становище 1/2010 на Работната група по чл. 29 относно понятията „администратор“ и „обработващ личните данни“, както и насоките на Службата на информационния комисар на Обединеното кралство (ICO) относно администратор и обработващ данните (Data controllers and data processors: what the difference is and what the governing implications are).

Във връзка с гореизложеното, както и с цел избягване на незаконосъобразно поведение и несигурност по отношение на относимите към страните по пощенската услуга задължения, „Спиди“ АД моли за становище от страна на КЗЛД по въпроса дали пощенският оператор има качеството „администратор“ на собствено основание по отношение на събираните и обработвани от него данни, необходими за изпълнението на пощенската услуга.

Правен анализ

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на личните данни на физическите лица при тяхното обработване. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

Концепцията за администратор и обработващ лични данни е въведена с Директива 95/46/ЕО и е доразвита в новата европейска правна рамка за защита на личните данни.

Съгласно легалната дефиниция на чл. 4, т. 7 от Общия регламент, **администратор** е „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или държавна структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни“.

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно юридическо или физическо лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни или модифицирани в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Общият регламент вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, параграф 1 от Общия регламент, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

Обработващ лични данни е „физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора“ (чл. 4, т. 8 от Общия регламент).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият действа не самостоятелно, а от името на администратора на лични данни. Техните отношения се уреждат с договор, който регламентира предмета, срока на действията по обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни и задълженията и правата на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до осигуряване на сигурност на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документално нареждане от страна на администратора. В случаите, когато е необходимо назначаването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, параграф 2 от Общия регламент, обработващият също поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, параграф 10 от Общия регламент изрично предвижда в случаите, когато обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично следва да се счита за администратор.

Разпределението на ролите и отговорностите между администратора и обработващия има една основна цел, а именно да гарантира, че обработването на лични данни протича в съответствие с

изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно осигурява защита на правата на физическите лица - субекти на данни.

Обществените отношения, свързани с извършването на пощенска дейност на територията на Република България, са изчерпателно уредени в Закона за пощенските услуги (ЗПУ) и съответните подзаконови нормативни актове. Пощенските услуги включват приемане, пренасяне и доставяне на пощенски пратки; приемане на съобщения, предадени във физическа или електронна форма от подателя, обработването и предаването им чрез електронни средства и доставяне на тези съобщения на получателя като пощенски пратки; пощенски парични преводи и куриерски услуги.

Пощенските оператори (какъвто е и „Спиди“ АД) подлежат на лицензиране и контрол от Комисията по регулиране на съобщенията.

В допълнение, съгласно чл. 21 от ЗПУ, пощенските оператори са задължени да изготвят общи условия на договора с потребителите на услугите. В тях са уредени условията и реда за предоставянето на този вид услуги и се определят правата, задълженията и отговорностите на страните по договора. Горепосочената норма регламентира и задължителните елементи, които операторите на пощенски услуги трябва да включат в тях, като не е необходимо подписването на индивидуални договори с потребителите.

Принципът на отчетност по чл. 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от Общия регламент. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изпълнение на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28.

Друг важен аспект, на който трябва да се обърне особено внимание, е високата степен на нормативно регулиране на дейността на пощенските оператори. На практика това означава, че както те самите, така и техните клиенти имат ограничена възможност да определят самостоятелно целите и средствата за обработване на лични данни при предоставяне на пощенски услуги. Това обстоятелство трябва да се отчита в пълна степен при сключване на договори с други администратори на лични данни, вкл. финансови институции и онлайн търговци, за да не се допусне нарушение на приложимата правна рамка.

Във връзка с изложените по-горе доводи, без да се извежда като абсолютно правило, може да се приеме, че дружествата, които предоставят услуги при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата и под контрола на изрично определени публични органи, принципно не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива администратори са пощенските оператори, банките, застрахователните дружества и др. В тези случаи възложителят по договор за услуга не би могъл да укаже на предоставящия услугата как точно да обработи предоставените от него лични данни, тъй като и двете страни са длъжни да спазват съответното специално законодателство, в т.ч. съдържащи те се в него разпоредби относно обработването на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 58, параграф 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на лични данни прие следното

СТАНОВИЩЕ:

1. По принцип дружествата, които предоставят услуги при условията на строга и изчерпателна законова регламентация, въз основа на лицензия или аналогично индивидуално разрешение от държавата и под контрола на изрично определени публични органи, принципно не биха могли да се разглеждат като обработващи лични данни, а като самостоятелни администратори. Примери за такива администратори са пощенските оператори, банките и застрахователните дружества.

2. Предвид многообразието от обществени отношения и в съответствие с принципа за отчетност, регламентиран в чл. 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, участниците в търговския и гражданския оборот следва сами да определят във всеки отделен случай какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ или съвместни администратори. Техният избор не следва да е формален и трябва да гарантира в най-голяма степен съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и ефективна защита на правата на субектите на данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Комисия за защита на личните данни
Председател: Венцислав Караджов
Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6 (75) 2018 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759